

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๒

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑๐ ถึง ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๓

(๔)

หน้า

ครั้งที่ ๑๒/๒๔๘๓ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓
วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กันยายน ๒๔๘๓

๑. รับรองรายงานการประชุมสภาฯ ครั้งที่ ๔ และ ๕/๒๔๘๓
(สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

๑๐๐

๒. กระทู้ถาม

(๑) เรื่อง โรงงานอุตสาหกรรมทำน้ำตาล ของ นายจันทเขตร์
นัทรุกิ (ชลบุรี)

๑๐๐

- (๒) เรื่อง การสร้างถนนในจังหวัดนครราชสีมา ของ ร.ท. อู๊ด นิตยสุทธิ (นครราชสีมา) ๑๐๐
- (๓) เรื่อง ให้บริษัทหรือราษฎรไทย ได้รับ สัมปทานป่าไม้ ของ พล. ท. พระยามรวิสัยสรเดช (ลำปาง) ๑๐๑
- (๔) เรื่อง ตั้งสถานีทดลองกสิกรรมเพาะปลูกพืชพันธุ์ผลไม้ ต่างประเทศ ของ พล. ท. พระยามรวิสัยสรเดช (ลำปาง) ๑๐๒
- (๕) เรื่อง ผืน ของ นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) ๑๐๓
- (๖) เรื่อง การจัดตั้งศาลปกครอง ของ พล. ท. พระยามรวิสัยสรเดช (ลำปาง) ๑๐๔
- (๗) เรื่อง สถานีพักตากอากาศบางปู ของ ร.ท. ชุนสรไกรพิศิษฐ (อุตรธานี) ๑๐๔
- (๘) เรื่อง วิหารพระป่าเลไลยก์ ของ นายสว่าง สนิทพันธ์ (สุพรรณบุรี) ๑๐๖
- (๙) เรื่อง การช่วยเหลือราษฎรเรื่องน้ำเค็ม ของ นายเบียม บณยะโชติ (นครศรีธรรมราช) ๑๐๖
- (๑๐) เรื่อง การพยุ่งฐานะกรรมกร ของ นายโสภัน สุภีระ (ขอนแก่น) ๑๐๗
- (๑๑) เรื่อง กำหนดเครื่องหมายราชการ ของ นายเตียง ศิริขันธุ์ (สกลนคร) ๑๐๘
- (๑๒) เรื่อง ไฟไหม้บ้านเรือนบ้านหัวร่อง ของ ชุนกุปต์พงศ์-ประพัทธ์ (พิษณุโลก) ๑๐๙
๓. ผู้ตัด เรื่องขอเปลี่ยนระเบียบวาระ การ ประชุม ของรัฐบาล และของนายสุวิชัย พันธเศรษฐ์ (เชียงใหม่) ๑๐๙
๔. ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมประจำปี ๒๔๘๒-๒๔๘๓ ของรัฐบาล ๑๑๐

๕. ร่างพระราชบัญญัติโอนเงินในงบประมาณประจำปี ๒๕๕๒-๒๕๕๓ ของรัฐบาล	๑๒๕
๖. ญัตติขอรับความเห็นชอบเรื่องความตกลง กับ รัฐบาล อังกฤษ เปลี่ยนเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับพม่า ตอนแม่น้ำสาย เป็นพรหมแดน ซึ่งคณะกรรมการสามัญชุกที่ ๒ พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓	๑๒๘
๗. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเปลี่ยนสัญชาติ เนื่องจากการเปลี่ยนเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับพม่า ตอนแม่น้ำสาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ ของรัฐบาล	๑๒๘
๘. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช ๒๕๕๓ ของ นายเตียง ศิริขันธ์ (สกุลนคร)	๑๓๐
๙. ญัตติ ขอให้เพิ่มวันประชุมเป็นสัปดาห์ละ ๓ วัน ของรัฐบาล	๑๔๗

รายงานการประชุมผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๒/๒๔๘๓ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓
วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๓
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 วันนัดสมาชิกมาประชุม ๑๔๗ คน เป็น
 องค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุม
 ต่อไป ในวาระที่ ๑ ขอให้ที่ประชุม
 รับรองรายงานการประชุมสภา ครั้งที่ ๔
 และ ๕/๒๔๘๓ (สามัญ) สมัยที่ ๒
 ชุดที่ ๓ เมื่อก่อนผู้ใดมีความเห็นเป็น
 อย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ
 ในวาระต่อไปในกระทู้ กระทู้ที่ ๑ ของ
 นายจันทร์เชตต์ ฉัตรภูติ เรื่องโรงงาน
 อุตสาหกรรมทำน้ำตาล

นายจันทร์เชตต์ ฉัตรภูติ
 (ขอรับ) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ
 ต่อไปก็คือ ราษฎรในจังหวัดชลบุรีได้
 ปลูกอ้อยเป็นอันมาก และทำน้ำตาลมา
 เป็นเวลาช้านาน ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า
 รัฐบาลมีนโยบายที่จะสร้าง หรือ ส่งเสริม
 เพื่อให้สร้าง โรงงาน ทำน้ำตาล ในจังหวัด
 นั้นบ้างหรือไม่

พ.อ. พระบริรักษ์ ชัยยุทธกิจ
 (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ
 การ) : กระทรวงเศรษฐกิจขอตอบ
 ดังนี้คือ ตามบริเวณซึ่งมีการปลูกอ้อยกัน
 อยู่เป็นส่วนมากขณะนั้น เหมาะสำหรับ
 ทำน้ำตาลเป็นส่วนย่อยๆ อย่างที่เป็นอยู่
 ในขณะเท่านั้น ไม่เหมาะที่จะส่งเสริม
 ให้ตั้งโรงงานใหญ่ๆ อย่างที่ตั้งในลำปาง
 เพราะที่ดินปลูกอ้อยทั้งหมดในวันนั้นไม่ได้
 หนาแน่นใช้สำหรับ โรงงานแยกเปลือกสัฟฟี่
 กว่าที่อื่น ๆ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 กระทู้ต่อไปของ ร.ท. อู๊ด นิตยสุทธิ เรื่อง
 การสร้างถนนในจังหวัดนครราชสีมา
 ร.ท. อู๊ด นิตยสุทธิ (นครราชสีมา)
 ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้คือ
 รัฐบาลได้แถลงนโยบายว่าจะสนับสนุน
 ให้มี ทาง ของ ท้อง ถิ่น ขึ้น เพื่อ เชื่อม การ
 คมนาคมในระหว่างอำเภอและตำบลต่างๆ

บันทึกปรากฏว่าการ ติดต่อกันระหว่างอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดนครราชสีมา ไม่เป็น ในการสะดวกการไปมา เพราะทำยังไม่แล้วเสร็จและไม่ทราบว่าจะแล้วเสร็จได้เมื่อใด เช่นถนนจากอำเภอสัทิวไปอำเภอคำนูนทด จากจังหวัดไปอำเภอปักธงไชย อำเภอพิมาย และอำเภอกระโทก ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า รัฐบาลจะสนับสนุนให้ทางท้องถิ่นที่เรียนมานี้ สำเร็จ ได้อย่างไรในกาลต่อไป

ขุนสมหารทิตะคดี (รัฐมนตรี): ทางของ ท้องถิ่นตามที่ตั้งกระทู้ถามนี้เป็น ทางหลวงจังหวัด ซึ่งโดยปกติทางจังหวัด เป็นผู้ควบคุมนโยบายแต่ โดยเหตุตามโครงการสร้างทาง ๕ ปีที่ ๒ ทางหลวงของแผ่นดิน หลายสายผ่าน ไป ใน จังหวัด นครราชสีมา เส้นทางหลวงแผ่นดินสายโคกผ่านทับไปในเส้น ทางเดียวกัน ก็เท่ากับ เป็นการ สร้าง ทาง หลวง จังหวัด ให้ สำเร็จ ไปในตัว ส่วนเส้นทางหลวงแผ่นดินสายโคกขนาน หรือผ่านตัด ทาง หลวง จังหวัดทางสายนั้นเท่ากับ เป็น ทาง หลวง จังหวัดทดแทนทางเดิมให้ดียิ่งขึ้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทู้คือไปของ พล.ต. พระยามมวิสัย

สรเดช เรื่องให้บริษัทหรือราษฎรไทย ได้รับสัมปทานป่าไม้

พล.ต. พระยามมวิสัยสรเดช (ลำปาง) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ตาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการตั้ง ต่อไปนี้คือ บริษัทไทยหรือราษฎรไทย ที่มี ทรัพย์ มี ยาน พาหนะ และสัตว์พาหนะ สำหรับลากไม้ทั้งที่มีความชำนาญเพราะได้ เคยมีอาชีพในการทำป่าไม้มาช้านาน รัฐบาลมีนโยบายที่จะให้บริษัทหรือราษฎรที่ กล่าวมาแล้ว ได้รับสัมปทานป่าไม้สัก คง บริษัทชาวต่างประเทศในเวลาต่อไปบ้าง หรือไม่

พ.อ. หลวงสฤญญ์ ทศ ศิลป์ (รัฐมนตรี) : กระทรวงเกษตรธิการ ขอตอบตั้งนี้คือ เวลานี้รัฐบาลมีนโยบาย จะดำเนินการทำป่าไม้สักส่วนใหญ่เอง และ คงให้สัมปทานทำป่าไม้สักแก่ บริษัทหรือ เอกชน ที่ได้รับสัมปทานอยู่แล้ว และมี ความ สามารถ อดทน งาน คิวตี้ ตลอดจน ทุนนิยมรวมทั้งคนไทยด้วยซึ่งเวลานี้ก็ได้ รับทำการอยู่แล้วหลายราย แต่ในเวลา ต่อไปเมื่อถึงโอกาสอันสมควร ทางลาว จะได้พิจารณาเปิดโอกาสให้สัมปทานแก่ คนไทยที่มีหลักฐานมั่นคง ได้รับทำการ

เพิ่มจำนวนยิ่งขึ้น ส่วนราษฎรไทยที่มีอาชีพในการทำป่าไม้และมีพาหนะช้างทางการก็ได้รับให้เป็นลูกจ้างของรัฐบาลโดยทั่วกันอยู่แล้ว

พล.ต. พระยาอมรวดีสยศเสข (ลำปาง) : ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่าสำหรับในคราวใหม่จะให้ใครบ้างที่เป็นคนไทย ไม่ใช่ทางราชการได้รับสัมปทานในการป่าไม้ไม้สัก

พ.อ. หลวงสฤษดิ์ยุทธศิลป์ (รัฐมนตรี) : เมื่อถึงเวลาที่จะเปิดโอกาสให้ไปทำต่อไป ก็จะได้พิจารณาเป็นราย ๆ ไป

พล.ต. พระยาอมรวดีสยศเสข (ลำปาง) : ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า เมื่อการเศรษฐกิจในแง่อุตสาหกรรมเช่น การทำป่าไม้ ราษฎรมีความสามารถ รัฐบาลจะให้ราษฎรทำเองโดยรัฐไม่แย่งทำเป็นนโยบายเช่นนี้หรือไม่

พ.อ. หลวงสฤษดิ์ยุทธศิลป์ (รัฐมนตรี) : การที่รัฐบาลรับจัดการอยู่เวลานี้ก็ดำเนินการไปตามนโยบายที่รัฐบาลนี้ได้แถลงไว้ที่ตอนก่อนแล้วคือรัฐบาลได้แถลงไว้ว่าจะปรับปรุงบำรุงและรักษาป่าไม้ให้ ได้ผลดียิ่งขึ้น ทั้งในทางคุณภาพและปริมาณ เพราะฉะนั้นการที่

รัฐบาลปฏิบัติอยู่เวลานี้ก็ดำเนินการนโยบายตามนั้น และนอกจากนี้รัฐบาลได้คัดถอนสัมปทานจากบริษัทเอกชนที่ได้รับอยู่แล้วนั้น อีกโดยความตกลงขอ ร้องมาเป็นของรัฐบาล เมื่อเป็นเช่นนั้นก็จำเป็นต้องปฏิบัติตามข้อตกลงไว้นั้น ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะรักษาคุณภาพและปริมาณของป่าไม้ที่เสื่อมไปแล้วนั้น ให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

พล.ต. พระยาอมรวดีสยศเสข (ลำปาง) : ตามที่รัฐบาลได้ตอบเมื่อกี้ไม่ตรงกับคำถามของข้าพเจ้า ขอได้โปรดให้ตอบให้แจ่มแจ้งใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตอบแล้วที่ท่าน ตอบตรงคำถามแล้ว ท่านอาจจะถามอะไรก็ตาม อีก ครั้งหนึ่งขอให้ตั้งคำถามขึ้นใหม่

พล.ต. พระยาอมรวดีสยศเสข (ลำปาง) : พอแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทั่งต่อไปของ พล.ต. พระยาอมรวดีสยศเสข เรื่องคงสถานีทดลองกสิกรรมเพาะปลูกพืชพันธุ์ผลไม้ต่างประเทศ

พล.ต. พระยาอมรวดีสยศเสข (ลำปาง) : ข้าพเจ้าขอลี้ภัยครั้งที่ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการถึง

ต่อไปนี้คือ คั่วยพืชและพันธุ์ผลไม้ต่าง
ประเทศที่เรานิยม และ ส่ง ซอมา ใช้หนึ่ง
เป็นจำนวนเงินมากมาย เช่นผลองุ่นเป็น
ต้น รัฐบาลมีนโยบายที่จะตั้งสถานีทดลอง
กสิกรรมเพาะปลูกพืชและพันธุ์ผลไม้ต่าง
ประเทศบ้างหรือไม่

พ.อ. หลวงสถิตย์ ภูโยทศศิลป์
(รัฐมนตรี) : กระทรวงเกษตรธิการ
ขอตอบดังนี้คือ การทดลองปลูกพืชและ
ผลไม้ต่างประเทศ ทางภาคใต้ทำการ
ทดลองที่ สถานีทดลองจังหวัดเชียงใหม่
แล้ว ถ้าการทดลองได้ผลดี ก็จะได้เผยแพร่แก่ราษฎรต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไปของนายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์
นายบุญเท่งไม่มีมา คือไปกระทู้ของนายผล
แสนสระดี เรื่องฝิ่น

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี
ว่าการ กระทรวง การคลัง ลงต่อไปนี้คือ
เนื่องด้วยรัฐบาลได้อนุญาตให้มีการประมูล
จัดตั้งโรงสูบฝิ่นและจำหน่ายฝิ่น ของรัฐ-
บาลขึ้น ตาม หมู่บ้าน และตำบลต่าง ๆ ทั่ว
ประเทศที่ทันสมัยนั้น รัฐบาลมีนโยบาย
อย่างไรบ้าง นอกจาก ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง
รายได้

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : การ
ที่รัฐบาลได้อนุญาตให้ผู้รับผูกขาดไปตั้ง
ร้านจำหน่ายฝิ่นตามตำบลต่าง ๆ ก็เพราะ
ปรากฏว่าในตำบลนั้น ๆ มีคนสูบฝิ่นกติกอยู่
ก่อนเป็นจำนวนมาก และโดยที่ไม่
มีร้านฝิ่นอยู่ในระยะทาง ซึ่งจะไปสูบฝิ่น
รัฐบาลได้สะดวก บุคคลเหล่านั้นได้หัน
เข้าสูฝิ่นเดือนด้วยความจำเป็น ทางกา
จึงได้พิจารณาให้จัดตั้งร้านฝิ่นขึ้นในท้องที่
ซึ่งมีลักษณะดังกล่าวแล้ว เพื่อเป็นทาง
ป้องกันมิให้ผู้สูบฝิ่นเหล่านั้น กระทำผิด
พระราชบัญญัติฝิ่น คือสูบฝิ่นเดือนด้วยความ
จำเป็น เป็นทางปราบปรามการค้า
ฝิ่นเดือนไปในคราวเดียวกันด้วย

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) : รัฐบาลคำนึงหรือไม่ว่าในการ
ที่อนุญาตให้ได้มีการผูกขาดจัดตั้งร้านขาย
ฝิ่นขึ้นทั่วไปนั้นเป็นการทำให้เพิ่มปริมาณ
คนสูบฝิ่นมากขึ้น เพราะว่าการที่สูบฝิ่นนั้น
ก็ใช้ชกชานคนที่ขังไม่ได้สูบกานสูบมาก
ขึ้น และเป็นภาระกระทบกระเทือนต่อ
ความปลอดภัย

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐ-
มนตรีว่าการ กระทรวง การ คลัง) :
ก่อนที่จัดตั้งร้าน นั้นก็ได้สำรวจดูแล้วว่า

ในตำบลนั้น ๆ มีคนสูบบุหรี่เป็นจำนวนมากน้อยเพียงใด เมื่อเห็นว่ามีจำนวนพอสมควรจึงได้จัดตั้งร้านขึ้น และอีกประการหนึ่งได้เคยตอบกระทู้ถามของผู้แทนราษฎรคนหนึ่งในคราวก่อนนี้ถึงนโยบายของรัฐบาลในการป้องกันมิให้ผู้ซึ่งไม่ได้มีการขันทะเบียนคนสูบบุหรี่เข้าไปในร้านฝิ่น ซึ่งเป็นนโยบายที่รัฐบาลกำลังทำเป็นร่างพระราชบัญญัติอยู่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไปของ พล.ต. พระยามรวิชัย-สรเดช เรื่องจัดตั้งศาลปกครอง

พล.ต. พระยามรวิชัยสรเดช (ถ้าปาท) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม นายกรัฐมนตรีตั้งต่อไปนี้คือ ด้วยศาลปกครองเป็นการจำเป็นสำหรับการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีรัฐธรรมนูญฉบับนี้จึงขอทราบว่า รัฐบาลจะไม่คิดจัดตั้งศาลปกครองต่อไปหรือประการใด

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : รัฐมนตรีขอตอบดังนี้ รัฐบาลได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้วเห็นว่าในขณะนี้ยังไม่มี ความจำเป็นที่จะตั้งศาลปกครอง ส่วนที่ว่าการปกครองระบอบประชาธิปไตย

มีรัฐธรรมนูญเป็นการจำเป็นต้องมีศาลปกครองนั้น ยิ่งกล่าตเกิดเคลื่อนอยู่ เพราะแม้ประเทศอังกฤษเองซึ่งมีระบอบประชาธิปไตยมาก่อนประเทศอื่น ๆ ก็ยังไม่มีอย่างไรก็ดี ขณะนี้ รัฐบาลก็มีคณะกรรมการพิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์ของราษฎรซึ่งทำหน้าที่คล้ายคดีถึงกันอยู่แล้ว และตามข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมาก รายที่ราษฎรได้รับผลซึ่งตนควรมีควรได้เนื่องจากการพิจารณาของคณะกรรมการนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไปของ ร.ท. ชุนศรีไกรพิศิษฐ เรื่องสถานที่พักตากอากาศบางปู

ร.ท. ชุนศรีไกรพิศิษฐ (อุดรธานี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตั้งต่อไปนี้คือ

๑. สถานที่พักตากอากาศที่บางปูนั้น เป็นสถานที่เหมาะสมเฉพาะฤดูร้อนและฤดูหนาว เฉพาะในเวลาอันชั่วพริบตาขอเรียนถามว่า เมื่อถนนสายนี้เดินได้ไกลกว่านี้ สถานที่นี้มีความนิยมลงไปหรือ

๒. การที่จะส่งเสริมให้สร้างสถานี่ทางไปนั้นมีความมุ่งหมายจะให้คนในท้องถิ่นได้ และมีฐานะเพียงใดได้ไปพักผ่อนตากอากาศ

ขุนสมาหารหิตะคดี (รัฐมนตรี) :
กระทรวงมหาดไทยขอตอบตั้งต่อไปนี้ คัด

๑. การที่ถนนสายนี้จะเดินไปไกลกว่าที่มีอยู่แล้วเพียงใดก็ตาม เข้าใจว่าหาเป็นเหตุที่จะทำให้สถานที่พักตากอากาศตำบลบางปูเสื่อมความนิยมลงไปไม่ เพราะเมื่อมีทางที่คนจะไปเที่ยวได้ไกล จำนวนคนที่มานไปเที่ยวก็มากขึ้น ส่วนคนที่อยู่ในย่านที่ยังไม่มีทางจะมาได้สะดวกแต่เดิมเมื่อทางขยายไปถึง จำนวนคนก็ย่อมจะผ่านมามากขึ้นเช่นเดียวกัน เมื่อผู้ผ่านไปผ่านมาจำนวนมากขึ้น เช่นนี้ สถานที่พักตากอากาศตำบลบางปู ซึ่งเป็นสถานที่ดีและเหมาะสมก็จะเป็นสถานที่สำหรับรับผู้ที่มาพักผ่อน หลังจากการผ่านเที่ยวเตร่ขงชน

๒. การสร้างสถานตากอากาศตำบลบางปูขึ้นนั้น หาได้จำกัดท้องที่และชั้นวรรณะของบุคคลที่จะไปพักผ่อนตากอากาศไม่ จะเป็นคนอยู่ในท้องที่ใดและมีฐานะอย่างไร ย่อมไปพักผ่อนหย่อนใจได้ทั้งสิ้น

ร.ท. ขุนศรีไกรพิศิษฐ (อุดรธานี) : ข้าพเจ้าขอซักข้อไปว่า การที่รัฐบาลตอบว่าไม่แบ่งชั้นวรรณะและท้องที่ใดนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่าสำหรับคนที่

มีรถยนต์นั้น ไม่ปรากฏว่า ไปพักที่บางปูเลยและนอกจากนั้นคนจนคือคนชั้นกลางก็ไม่สามารถจะไปพักได้เพราะฉะนั้นทั้งสองอย่างนี้ ไม่มีใครไปพัก

ขุนสมาหารหิตะคดี (รัฐมนตรี) : เรื่องนั้นไม่ใช่ความจริงใจ เป็นเรื่องของธรรมชาติ อันนี้แล้วแต่ธรรมชาติจะดีกว่า

ร.ท. ขุนศรีไกรพิศิษฐ (อุดรธานี) : ข้าพเจ้าขอซักว่าสถานที่พักตากอากาศบางปูนั้น จะลดค่าที่พักให้ถูกลงจะได้หรือไม่

ขุนสมาหารหิตะคดี (รัฐมนตรี) : ระหว่างฤดูฝนก็ลดครั้งหนึ่ง

ร.ท. ขุนศรีไกรพิศิษฐ (อุดรธานี) : ที่รัฐบาลตอบว่าลดครั้งหนึ่งนั้น ขอเรียนถามอีกครั้งหนึ่งว่าจะลดสูงกว่านั้นจะได้หรือไม่

ขุนสมาหารหิตะคดี (รัฐมนตรี) : ทั้งนี้เอาไว้ให้เป็นพาณิชย์โยบายของคณะกรรมการที่จัดการนั้น ดูเหมือนจะมี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระตุ้คือไปของนายสว่าง สนิทพันธุ์ เรื่องวิหารพระป่าไฉ่โดย

นายสว่าง สนิทพันธุ์ (สุพรรณบุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการดังต่อไปนี้ คือ ด้วยวิหาร พระป่าเล โดยซึ่งเป็นวัดหลวง และเป็น ปุชนิยมสถาน สำคัญอันเป็นที่เคารพนับถือของ ชาว จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดใกล้เคียง เวลานั้นชำรุดทรุดโทรมลงมาก จึงขอถามว่า รัฐบาลทราบหรือไม่ ใต้ดำริที่จะก่อสร้างขึ้นใหม่ หรือบูรณะซ่อมแซมอย่างไร

พล.ร.ต. หลวงสินธุสงครามชัย

ร.น. (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ) : กระทรวงธรรมการ ขอตอบว่า กระทรวงธรรมการทราบอยู่แล้ว พระวิหารวัด พระป่าเล โดยนี้จะ ซ่อมแซมเป็นการใหญ่ขณะนั้น ก็จะต้องเสียมากมายโดยใช่เหตุ จึงได้ดำเนินการเพียงเพื่อให้ได้ซ่อมแซมส่วนที่จำเป็นไปพลางก่อน เมื่อเครื่องอุปโภคบริโภคก่อสร้างลงราคาเป็นปกติแล้ว ก็คงจะได้ทำการบูรณะให้ดีขึ้นต่อไป

นายสว่าง สนิทพันธุ์ (สุพรรณบุรี) : ตามที่รัฐบาลได้ตอบว่าจะมีการซ่อมแซม ข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียนถามว่า จะเริ่มตั้งแต่เมื่อไรกัน

พล.ร.ต. หลวงสินธุสงครามชัย

ร.น. (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ) : ข้าพเจ้าได้ตอบแล้วว่า จะได้พิจารณา เมื่อราคาค่าก่อสร้างนั้นได้ลดลงพอสมควร

นายสว่าง สนิทพันธุ์ (สุพรรณบุรี) : ได้ทราบข้อเท็จจริงว่าทางกรมศิลปากร ได้เคยส่งเจ้าหน้าที่ออกไปพิจารณาเห็นเป็นความจริงเพียงไรหรือไม่

พล.ร.ต. หลวงสินธุสงครามชัย

ร.น. (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ) : เป็นความจริง และเรื่องนั้นก็ ได้เสร็จเรียบร้อยแล้วพร้อมหมดทุกอย่าง

ประธาน สภาผู้แทนราษฎร : กระทู้ต่อไปของนายเบียม บุนยะโชติ เรื่องการช่วยเหลือราษฎรเรื่องน้ำเค็ม

นายเบียม บุนยะโชติ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการดังต่อไปนี้ คือ ราษฎรในอำเภอปากพนัง และหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีราษฎรจำนวน ไม่น้อยกว่า ๑๕๐,๐๐๐ คน ได้ประสบความทุกข์ในการทำนาแทบทั้งนั้น แต่การทำนาและสวนครัวมิได้รับผลเนื่องจาก น้ำในลำคลองเค็ม จะเอาน้ำที่อื่นมาเลี้ยงต้นข้าว

ไม่มี ใครขอทราบว่ามีรัฐบาลมีหนทางช่วยเหลืออย่างไรบ้าง

พ.อ. หลวง สฤกษ์ ภูษิตศิลป์ (รัฐมนตรี) : กระทรวงเกษตรธิการขอตอบดังนี้ การช่วยเหลือการทำนาในอำเภอปากพนังและหัวไทรนั้น เวลานี้ทาง การ กำลัง ทำการสำรวจพื้นที่และระดับน้ำอยู่แล้ว เมื่อการสำรวจสำเร็จแล้วก็จะได้พิจารณาว่าโครงการชลประทานต่อไป แต่ในระหว่างที่ยังไม่ได้ก่อสร้างโครงการชลประทานนี้ ถ้าคณะกรรมการจังหวัดและคณะกรรมการอำเภอได้พิจารณาเห็นว่าตำบลใดมีความจำเป็นจะช่วยเหลือด้วยการชลประทานท้องที่ไปพลางก่อน ก็อาจดำเนินการได้ทันที แล้วทางการจะสมทบทุนช่วยเหลือด้วย เวลานี้ทางการก็ได้ส่งระ หัด ดิบ เท้า รวม ๓๐ เครื่องไปประจำไว้ช่วยเหลือแล้ว

ประ ชาน สภา ผู้แทนราษฎร : กระหู่ต่อไปของนายโสภณ สุภธีระ เรื่องการพยุงฐานะกรมการ

นาย โสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการดังต่อไปนี้ตามที่รัฐบาลได้จัดตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อสอบสวนภาวะกรมการ ในอันที่จะ

หาผู้ทางช่วยพยุงฐานะกรมการทั่วไปนั้นขอเรียนถามว่า

๑. นับตั้งแต่ได้ประกาศตั้งมาจนกระทั่งบัดนี้ คณะกรรมการได้ดำเนินการสอบสวนภาวะกรมการไปแล้วอย่างไรบ้าง

๒. รัฐบาลได้นำเอาความคิดเห็นและข้อเสนอ ของกรมการชุดนี้ ไป ช่วยเหลือพยุงฐานะของกรมการให้มีสภาพดีขึ้นแล้วอย่างไรบ้าง

พ.อ. พระ บริ ภักดิ์ ภูษิตกิจ (รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง เศรษฐการ) : รัฐบาลขอตอบดังนี้

๑. จนบัดนี้คณะกรรมการได้สำรวจภาวะกรมการไปแล้วครั้ง หนึ่งองค์การขนส่งทางบกทางนี้ ๑๘ แห่ง องค์การอุตสาหกรรมต่าง ๆ ๓๕ แห่ง

๒. คณะกรรมการ ได้รับรวบรวมเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งก่อน และในเรื่องนี้รัฐบาลกำลังดำเนินการที่จะช่วยเหลือ

นาย โสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) : รัฐบาลจะกรุณาตอบ ได้หรือไม่ ว่าคณะกรรมการนี้จะสิ้นสุดลงเมื่อไร

พ.อ. พระ บริ ภักดิ์ ภูษิตกิจ (รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง เศรษฐการ) : ยังบอกไม่ได้ว่าจะสิ้นสุดลงเมื่อไร

นายโสภณ สุภวัชร (ขอนแก่น) :
เท่าที่รัฐบาลกรุณาตอบถึงผลที่คณะกรรมการสำรวจภาวะกรรมกรได้รายงานถึงการสอบสวนภาวะกรรมกรนั้น ขอเรียนถามว่าจะกรุณาตอบได้หรือไม่ว่าค่าใช้จ่าย ๓-๔ ปี^{นี้} สิ้นไปเท่าไร

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ) : ไม่ได้เตรียมตัวมาสำหรับตัวเลขถ้าท่านต้องการแล้วไปหาที่กระทรวงได้

นายโสภณ สุภวัชร (ขอนแก่น) :
เพื่อจะให้การสอบสวนภาวะกรรมกรนี้เป็นไปโดยรวดเร็ว รัฐบาลจะไม่ขอตั้งอนุกรรมการพิจารณาในส่วนภูมิภาคบ้างหรือ

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ) : ขณะนี้ทำอยู่อย่างนั้นคือส่งอนุกรรมการไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทรวงต่อไปของนายเตียง ศิริขันธ์ เรื่องกำหนดเครื่องหมายราชการ

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร) :
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังดังต่อไปนี้ คือ

๑. รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมให้บุคคลได้รับจากเงินช่วยการศึกษาคราวเดียวเป็นจำนวนเงินตั้งแต่ ๒๕ บาทขึ้นไป ตามนัยแห่งมาตรา ๑๗๔ (๗) แห่งประมวลรัษฎากรอย่างไรบ้างหรือไม่

๒. รัฐบาลจะดำริกำหนดเครื่องหมายราชการและทำเครื่องหมายราชการ เพื่อให้เป็นการสนองคุณผู้รับราชการเงินเพื่อประโยชน์แก่การศึกษาเช่นนั้นบ้างหรือไม่

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอตอบรวมกันทั้ง ๒ ข้อ คือ เรื่องการชำระเงินช่วยการศึกษาคราวเดียว ๒๕ บาทขึ้นไปนี้ มาตรา ๑๗๔ (๗) แห่งประมวลรัษฎากร กำหนดไว้ให้เป็นการบริจาค ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้แก่ผู้ที่มีใจศรัทธาประสงค์จะช่วยการศึกษาเป็นเงินก้อนได้ในคราวเดียว และไม่ต้องเป็นกังวลในการเสียเงินช่วยการศึกษาตามมาตรา ๑๗๐ แห่งประมวลรัษฎากร เป็นการที่กฎหมายเปิดโอกาสให้เลิกทำได้ กระทั่งส่งเสริมให้หนักไปในทางใดทางหนึ่งนั้น รัฐสภาเป็นการไม่เหมาะสม เพราะถ้าจะส่งเสริมในทางนี้ก็ต้องโฆษณาให้ผลเสียอีกทางหนึ่ง

จึงเห็นว่าปล่อยให้ผู้เสียภาษีวินิจฉัยเอาเองดีกว่า ส่วนเครื่องหมายที่ออกให้แก่ผู้ที่บริจาคเงิน ในขณะนั้นก็มีอยู่แล้ว คือมีประกาศนียบัตรขอบสัฟฟา ลงลายมือชื่ออธิบดีกรมสรรพากร พร้อมด้วยลายมือชื่อนายอำเภอเจ้าของท้องที่และสมทบผู้ชอมให้แก่ผู้ที่บริจาคเงินช่วยการ ประถมศึกษาคราวเดียว ๒๕ บาทขึ้นไปเป็นพิเศษ ต่างกับใบเสร็จที่ออกให้แก่ผู้เสียปลง ๑ บาท

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไปของขุน คุปตพงศ์ประพัทธ์ เรื่องไฟไหม้บ้านเรือนบ้านหัวร้อง

ขุน คุปตพงศ์ประพัทธ์ (พิษณุโลก) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคงต่อไปนี้ ตามที่เกิดเพลิงไหม้บ้านเรือนราษฎรบ้านหัวร้องตำบลในเมือง อำเภอ นครไทย จังหวัดพิษณุโลก ประมาณ ๓๐ หลังคาเรือน เมื่อเดือนเมษายน ๒๔๘๓ นั้น จึงขอทราบว่าการรัฐบาลได้จัดการช่วยเหลือผู้ประสบภัยในคราวนี้ไปแล้วเพียงไร

ขุนสมาหารหิตะคดี (รัฐมนตรี) :
กระทรวงมหาดไทยขอตอบว่า ขณะที่เกิดเพลิงไหม้ คณะกรรมการอำเภอ

นครไทย ตำรวจและราษฎร ได้ช่วยเหลือตลอดเวลาจนเพลิงสงบ เมื่อเพลิงสงบแล้ว เจ้าหน้าที่ตั้งกล่าวพร้อมด้วยคณะกรรมการจังหวัด ได้สมทบกันช่วยเหลือร่วมมือรักษาความปลอดภัย โดยกวาดขึ้นและได้มอบบุญเรียไร จัดหาที่พักอาศัยเลี้ยงอาหาร แจกข้าวบริโภค และแจกผ้าห่ม นอกจากนี้ทางราชการได้จ่ายเงินการสำคัญจัดซื้อเครื่องอุปโภคและเครื่องอุปกรณ์สำหรับที่พักอาศัยแจกจ่ายให้แล้ว ในขณะนั้นบรรดาผู้ต้องอาศัยได้เข้าสู่สภาพปกติพอควรแก่อัคภพ โดยทั่วกันแล้ว

ขุน คุปตพงศ์ประพัทธ์ (พิษณุโลก) : ข้าพเจ้าขอซักต่อไปว่า รัฐบาลจะกรุณาช่วยเหลือผู้ต้องอาศัยให้ดียิ่งกว่านี้ คือยกเว้นเงินการบำรุงการศึกษาและเงินบำรุงท้องที่ชั่วคราวจะได้หรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ที่ท่านถามมันเรื่องยกเว้นภาษีของกระทรวงการคลังเขา นี่ท่านถามในแผนกของกระทรวงมหาดไทย

หมทวาระกระทู้ต่อไป ข้าพเจ้าได้รับญัตติของทางรัฐบาลฉบับหนึ่ง และของนายสุวิซซฉบับหนึ่ง มีความคล้าย

กัน คือขอเปลี่ยนระเบียบวาระ ขอ
 ให้นำร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่ม
 เติมนปี ๒๔๘๒—๒๔๘๓ ขึ้นพิจารณา
 เสร็จแล้วขอให้พิจารณาว่าพระราชบัญญัติ
 อนุมัติโอนเงินงบประมาณประจำปี ๒๔๘๒
 —๒๔๘๓ ของรัฐบาล และเมื่อเสร็จ
 แล้วขอให้สภาฯ พิจารณาผู้ติดข้อรับ
 ความเห็นชอบเรื่องความตกลงกับรัฐบาล
 อังกฤษเปลี่ยนแปลงเขตแดนระหว่างประ-
 เทศไทยกับพม่าตอนแม่น้ำสายเป็นพรม-
 แแดน เนื่องด้วยแม่น้ำสายเปลี่ยนทางเดิน
 ซึ่งคณะกรรมการสามัญญัติที่ ๒ พิจาร-
 ณาเสร็จแล้ว และร่างพระราชบัญญัติว่า
 ด้วยการเปลี่ยนสัญชาติเนื่องจากการเปลี่ยน
 เส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยและพม่า
 ตอนแม่น้ำสาย พุทธศักราช ๒๔๘๓
 ของ รัฐบาล ขึ้น พิจารณา ก่อน ตาม ลำดับ
 เมื่อ ไม่มีผู้ใด มีความเห็น เป็น อย่าง อัน
 ข้ำพเจาถือว่าที่ประชุมผู้น้อมถิ

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐ-
 มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐ-
 บาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประ-
 มาดเพิ่มเติมประจำปี ๒๔๘๒—๒๔๘๓
 ในการที่รัฐบาลให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
 อนุมัติบันขนามานี้ โดยมีหลักการที่จะ
 ขอดังงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมปี ๒๔๘๒

—๒๔๘๓ ภายในวงเงิน ๒๒,๑๖๗,๘๓๘
 บาท และขอจ่ายจากเงินคงคลัง ในการ
 ที่รัฐบาลจำเป็นต้องเสนอร่างพระราช-
 บัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมฉบับนี้ขึ้นมา
 และต่อไปก็จะถึงระเบียบวาระขอโอนเงิน
 ในงบประมาณประจำปีนี้ เนื่องจากเหตุ
 ว่าเป็นไปในช่วงที่เวลาของการสงคราม
 ในครั้งกระนั้นไม่ได้เกิดขึ้น กล่าวคือเมื่อ
 ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นมา แต่
 เมื่อรัฐสงครามจะได้เกิดขึ้นในขณะเริ่มแรก
 ก็น่าจะได้เกิดขึ้นภายหลังที่สภาฯ ได้ลง
 มติให้ใช้พระราชบัญญัติงบประมาณประ-
 จำปีแล้วก็ตาม แต่ว่าเหตุการณ์ในครั้งนั้น
 ไม่ได้กระทบกระเทือนอย่างรุนแรง หรือ
 ทำให้ข้าวของต้องเพิ่มราคามากมาย แต่
 บัดนี้ปรากฏว่าเมื่อได้ใช้พระราชบัญญัติ
 งบประมาณประจำปีนี้ ต่อมาก็หลายเดือน
 นั้นก็มีเหตุการณ์บางอย่างที่เกิดขึ้นใน
 ระหว่างปี และบัดนี้ทำให้ราคาสินค้า
 ต่าง ๆ แพงขึ้นกว่าจำนวนที่งบประมาณ
 ตั้งไว้ งบประมาณจึงไม่พอและอีกอย่าง
 หนึ่งเนื่องจากสงครามนั่นเอง สถาน-
 การนี้อาจจะรุนแรงขึ้นได้ เหตุฉะนั้น
 เพื่อที่จะไม่กระทบที่การรักษาคำเป็น
 กลางอย่างเคร่งครัด และประเทศไทย

เราจำเป็นจะต้องมีงบประมาณ ในเรื่อง
 ป้องกันราชอาณาจักร ราชการละเอียดย
 แห่งงบประมาณที่ได้ออกเพิ่มเติมมานั้น ได้
 มีปรากฏในร่างพระราชบัญญัติและบันทึก
 เหตุผลแล้ว ถ้าจะกล่าวโดยทั่วไปแล้ว
 งบประมาณส่วนใหญ่ที่ได้ออกเพิ่มมานี้ มี
 ที่ต้องจ่ายเงินมากมายกัม ในเรื่องเงินเบียด
 หักเบียดบ้านาญเห็นประการหนึ่ง การที่
 เบียดหักเบียดบ้านาญเพิ่มขึ้นมาก นั่นคือ
 ได้มีบุคคลที่ออกจากราชการ และ แทนที่
 จะรับบ้านาญก็ไปรับบ้านั้น เหตุฉะนั้น
 ทำให้งบประมาณไม่เพียงพอที่จะจ่าย
 นอกจากนั้นก็มีเกี่ยวกับกระทรวงกลา
 โทมัย ที่เราจำเป็นจะต้องบำรุงกองทัพ
 ของเราไว้ให้มั่นคง แข็งแรง ในอันที่จะ
 รักษาความเป็นกลาง ความจำเป็นของที่
 อันหนักงเนื่องมาจากเหตุหลายประการ
 เหตุด้วยเข้าของแพงขึ้นบ้างหรือเหตุด้วย
 เราได้มีพระราชบัญญัติประกาศตั้งกระ
 ทรวงทบวงกรม ไปบ้าง และ กิจการเหล่านี้
 ได้ดำเนินการไปแล้วก็จำเป็นจะต้องตั้ง
 งบประมาณเงินเดือน ค่าใช้จ่ายและการ
 จจรชนไว้ให้ นอกจากนั้นมรายจ่ายพิเศษ
 ซึ่งจะเห็นเป็นรายการที่สำคัญก็คือ การ
 บำรุงการขนส่ง นั้นเนื่องจากการบำรุง
 การขนส่งคือการท่าเรือนี้ได้เร่งรีบที่จะ

ให้ใช้ท่าเรือได้ทันให้สำเร็จไปโดยไว จึง
 ได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนถึง ๑,๖๐๐,๐๐๐
 บาท และการก่อสร้างทางรถไฟสาย
 ขอนแก่นอุดรก็เช่นเดียวกัน ด้วยเหตุที่รีบ
 เร่งการก่อสร้างให้สำเร็จไปโดยเร็ว เพื่อ
 จะได้เปิดเดินรถไฟได้รวดเร็ว ก็จำเป็น
 จะต้องขอรายจ่ายพิเศษเพิ่มเติมมา ข้าพ
 เจ้าขอชี้แจงในขณะนั้นแต่เพียงย่อ ๆ ดังที่
 ได้กล่าวมาแล้ว ส่วนคำชี้แจงนั้นได้แจก
 มายังท่านสมาชิกโดยทั่วกัน จึงหวังว่า
 ท่าน สมาชิกคง จะเห็นความจำเป็น และ
 อนุมัติรับหลักการในเบื้องต้นแห่งพระ
 ราชบัญญัติ

เจ้าวงศ์ตัน ณ ลำพูน (ลำพูน):
 ข้าพเจ้ารู้สึกมีความยินดีที่ได้เห็นรัฐบาล
 เสนอพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการป้องกัน
 ประเทศ แก่รู้สึกพอใจในงบประมาณ
 เพิ่มเติมบางกระทรวง จึงขอเรียนถาม
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดย
 เฉพาะกรมประชาสัมพันธ์ กรมประ
 ชาตสังเคราะห์ที่มีเจ้าหน้าที่เพิ่มขึ้นเป็น
 จำนวนมากมาย และเจ้าหน้าที่เหล่านี้ได้
 โอนมาจากกรมสาธารณสุขบ้าง กรม
 มหาดไทยบ้าง สำนักปลัดกระทรวงบ้าง
 เมื่อโอนมาแล้วเงินเดือนซึ่งเหลือจ่ายจาก

กรมต่าง ๆ นี้ เหตุไฉนไม่โอนจ่ายเป็น
ค่าใช้จ่าย ทำให้จำเป็นต้องขอตั้งเงิน
เพิ่มเป็นการจรใหม่ อีกประการหนึ่งที่
ข้าพเจ้าสงสัยเกี่ยวกับค่าแรงไฟฟ้า เมื่อ
ต้นปีรัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติงบประมาณ
ของประมาณค่าไฟฟ้าเท่านั้นเท่า
นั้นมา บัดนี้ขอเพิ่มอีกกรมหลายร้อย
หลายพัน ข้าพเจ้าสงสัยว่าเหตุไฉนจึงไม่
ตั้งงบประมาณระหว่างปีให้พอดี เพราะ
ค่าแรงไฟฟ้าประเทศเราก็กไม่เพิ่มขึ้น
ข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐมนตรีว่าการกระ-
ทรวงการคลัง

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ใน
ปัญหาอันเกี่ยวกับกรมประชาสงเคราะห์
นั้น เหตุผลก็มีอยู่ว่า เมื่อได้ตั้งกรมขึ้น
ใหม่แล้วจากนั้นจะต้องมีเจ้าหน้าที่และ
เมื่อได้ประกาศพระราชบัญญัตินั้นไปก็
เริ่มงานประชาสงเคราะห์ จริงอยู่ข้า-
ราชกรณนั้นโอนมาจากที่อื่น แต่ว่ามันเป็น
งานใหญ่ของกรมประชาสงเคราะห์ ซึ่ง
อยู่ในงบประมาณเขาก็คงจะตัดได้บ้าง
แต่ว่าในเรื่องนั้นกระทรวงทบวงการ
ต่าง ๆ ที่เป็นเจ้าของสังกัดมีความจำเป็น
ในเรื่องงานของเขาเช่นเดียวกัน เราจะ
โอนมาได้ก็ด้วยบุคคล

อีกประการหนึ่งในเรื่องที่เกี่ยวข้อง
ค่าแรงไฟฟ้านั้นจะเห็นได้ว่าการขอเพิ่ม
ค่าแรงไฟฟ้ามานั้นก็เพิ่มแต่เฉพาะบาง
กระทรวงทบวงการเท่านั้นเอง และการ
ที่เพิ่มนั้นก็เนื่องด้วยในปีนั้นเราได้มีงาน
พิธีหรืองานแต่งประคิษฐิคมไฟเพิ่มขึ้น
ก็จำเป็นต้องอยู่เองทั้งงบประมาณที่กำหนดไว้
แต่ที่นั้นไม่เพียงพอ

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา
(สิงห์บุรี) : ตามพระราชบัญญัติงบ-
ประมาณเพิ่มเติม ข้าพเจ้ารู้สึกมีข้อที่จะต้อง
ทักท้วงหรือกราบเรียนถามรัฐบาล
อยู่บ้าง ตามที่รัฐบาลเสนอมาทั้งหมด
ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้วสำหรับแง่ข้อ
สงสัยมีอยู่ว่าเวลานี้สภาพการณ์ของประ-
เทศเราก็คือการป่าไม้ในเรื่องนี้รัฐบาลก็
ทราบอยู่แล้วว่าน้อย แต่มองดูกระ-
ทรวงเกษตรกรรมได้เพิ่มงบประมาณขึ้น
สำหรับกรมชลประทานเป็นจำนวน
๑๓,๐๐๐ บาท แต่ถ้าเราพิจารณาดู
เวลานี้แล้วเงินจำนวน ๑๓,๐๐๐ บาท
นี้ไม่พอเลย รัฐบาลไปบำรุงทางอื่นเสีย
มาก ถ้าเราจะดูผลของการทำนาของ
ราษฎรแล้วไม่พอเลย จึงเรียนถามว่า
รัฐบาลจะอย่างไร ถ้าหากเกิดความ
เดือดร้อนขึ้นในเรื่องนี้แล้วรัฐบาล

จะเอาเงินที่ไหนมาเพิ่มอีก แต่เมื่อได้มองดูกระทรวงเกษตรวชิการได้เพิ่มงบประมาณขึ้นสำหรับกรมชลประทานนี้ ข้าพเจ้าได้ดูตามตัวเลขแล้วเห็นว่าไม่พอเลย แต่ว่าพวกราษฎรที่จะต้องลำบากจะต้องออกข้าวท้อไป และจะต้องเสียผลในการทำนา งบประมาณน้อยเกินไป จึงอยากจะเรียนถามรัฐบาลว่า เรื่องนี้รัฐบาลได้คำนึงหรือเปล่าว่าจะเอาเงินงบประมาณที่ไหนมา เงินงบประมาณที่ทั้งนั้นเป็นการช่วยเหลือราษฎรทางภาคกลางเสียโดยมาก เราได้ทราบแล้วว่าการทำงานตามธรรมชาติเราต้องอาศัยน้ำ ถ้าหากว่าเกิดน้ำน้อยหรือฝนแล้งขึ้นแล้ว ผลจะเป็นอย่างไร สภาพการณ์ในเรื่องนี้ทางกระทรวงเกษตรวชิการก็ทราบอยู่แล้ว แต่เหตุใดจึงให้งบประมาณน้อยจนเกือบจะทำผลอะไรให้เกิด ในเรื่อง ทก น้ำ ให้แก่ราษฎรเกือบจะไม่ได้ผลได้เลย ข้าพเจ้าสงสัยในเรื่องนี้ จึงขอเรียนถามรัฐมนตรีเกษตรว่ามีเหตุผลอย่างไร

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
ข้าพเจ้าขอตอบแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ คือในเรื่องที่จะช่วยชวชนา การคงงบประมาณเราได้ระมัดระวัง

เป็นอย่างยิ่งที่จะนำความสมบูรณ์หรือความช่วยเหลือไปให้ถึงแก่ชวชนา แต่ว่างบประมาณของกระทรวงเกษตรวชิการในเรื่องที่เกี่ยวกับการชลประทานนี้เมื่อครั้งต้นปีแรกก็ได้ให้งบประมาณไปเป็นจำนวนมาก และได้คาดคะเนว่าบางที่งบประมาณที่ให้ไปนั้นบางที่จะใช้ไม่หมดเราก็จะคงงบประมาณไปให้ใช้ระหว่าง ๓ เดือน อีกประการหนึ่งในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเดือดร้อนที่จะพึงมาสู่ราษฎรโดยฉับพลันและไม่มีเงินงบประมาณนั้นเราก็มีทางทำก็คือ เราอาจจะเอาเงินสำรองจ่ายหรือมีระเบียบการคลังอยู่ว่า เมื่อมีภัยอันตรายขึ้นไม่สามารถจะจ่ายเงินงบประมาณให้ทันทีทั้งที่แล้ว เราก็จำเป็นต้องใช้เงินทดรองหรือสำรองจ่ายไปก่อน แล้วจึงจะคงงบประมาณภายหลังจึงเชื่อว่าวิธีการที่มีอยู่และเงินที่กระทรวงเกษตรวชิการจะนำมาฝากไว้วันนี้ก็คงจะช่วยเหลือราษฎรได้ ถ้าหากว่าเกิดภัยอันตรายขึ้นมา

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร) :
ในการที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรนี้ ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้วรู้สึกเห็นความจำเป็นในการที่จะต้องเสนอร่างพระราช-

บัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมเป็นอย่างยิ่ง แต่มีปัญหาที่น่าจะต้องพิจารณาอยู่ปัญหาหนึ่งก็คือปัญหาเกี่ยวกับเงินคงคลัง คือเมื่อเราพิจารณาว่าหลักการพระราชบัญญัติงบประมาณ ๒๔๘๒-๒๔๘๓ นั้น เราคงจะจำได้ว่าเราตั้งงบประมาณไว้สำหรับรายรับเงิน ๑๒๔,๖๐๐.๐๐ บาทเศษ แล้วเราตั้งรายจ่ายไว้ ๑๒๔,๕๐๐.๐๐ บาทเศษ หมายความว่ารายจ่ายได้สูงกว่ารายจ่ายเพียง ๑,๐๘๒ บาทเศษเท่านั้น ในเมื่อปัญหา รายได้สูงกว่ารายจ่ายเพียงเล็กน้อยอย่างนั้นแล้ว ข้าพเจ้ายังวิตกว่าเมื่อถึงคราวที่จะได้จริงและจ่ายจริงนั้น จะได้มากกว่ากันมากน้อยเพียงใด มาถึงขั้นนี้แล้วเป็นเวลากว่น ๆ จะสิ้นปีงบประมาณอยู่แล้ว บางรัฐบาลจะคาดได้ว่ารายได้จริงนั้นจะดีขึ้น สูงกว่างบประมาณรายจ่ายสักเพียงไร ถ้าหากว่าทางรัฐบาลมั่นใจว่างบประมาณเงินรายได้จะดีขึ้นสูงกว่างบประมาณที่กะไว้มาก ในอันที่วิตกในเรื่องเงินคงคลังจะลดน้อยลงอย่างนั้น แต่ถ้าหากว่ารัฐบาลยังไม่แน่ใจว่าเงินรายได้จะดีขึ้น สูงกว่างบประมาณรายจ่ายเพียงไรแล้ว ถ้าหากว่าน้อยปัญหาว่าน่า จะ วิตก ถึง เรื่อง เงิน คง คลัง เป็น อย่างยิ่ง แม้ว่าเมื่อเราจำได้ว่าเมื่อรับ

หลักการร่างพระราชบัญญัติ งบประมาณประจำปี ๒๔๘๒-๒๔๘๓ นั้น เราได้จ่ายเงินคงคลังในงบประมาณรายจ่ายพิเศษรวมทั้งหมด ๒๒ ล้าน จ่ายจากเงินคงคลัง ๑๓ ล้าน เงินกู้ ๙ ล้าน มาคราวนี้เราได้เห็นงบประมาณเพิ่มเติมจากคงคลังอีก ๒๒ ล้าน เพราะฉะนั้นรวบรวมกล่าวได้ว่าเราจ่ายเงินคงคลังในปี พ.ศ. ๒๔๘๒-๒๔๘๓ ไปถึง ๓๕ ล้านบาท ในเมื่อเราจ่ายเงินคงคลังถึง ๓๕ ล้านบาทแล้ว ปัญหาว่าเงินคงคลังที่มีอยู่เวลานั้นเราจะมีอยู่ประมาณสักเท่าใด เงินคงคลังที่เราได้จ่ายไปเกือบถึงครึ่งหรือจะกว่าครึ่งก็ได้ ข้าพเจ้าได้ตัวเลข แต่เข้าใจว่าจะไม่ตกทีเดียว แต่คงไม่ไกลกันนัก เงินคงคลังเท่าที่มีอยู่ในวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๔๘๒ เทียบปี ๒๔๘๓ คงจะไม่ต่างกันมากนักก็มีเพียง ๘๗ ล้านเศษ แต่คำว่า ๘๗ ล้านเศษนี้ไม่ใช่ของรัฐบาลที่เทียวยังมีเงินยอกอื่นรวมอยู่ด้วย เช่นเงินสำรองเงินกู้ เงินรับฝากเป็นต้น เมื่อปัญหาเป็นดังนี้แล้ว ข้าพเจ้าจึงวิตกว่าการที่เราจะตั้งจ่ายจากเงินคงคลังขึ้นถึง ๓๕ ล้านเท่านั้น จะกระทบกระเทือนถึงเงินคงคลังของเราอย่างไรบ้าง ข้าพเจ้าหวังว่าท่าน

รัฐมนตรีว่า
แก้ข้อข้อง
ด้วย
หล
มนตรีว่า
เรื่องงบปร
เจ้ารับรอง
นั้นจะได้
ทำงานประ
มาณนั้น เร
เท่านั้น แม
คือกรัตริ
เวลาได้ล
เดือนแล้ว
ภาษาอากร
ทำให้เป็
งบประมาณ
และกลับจะ
ในเรื่องเงิ
คือเราใช้
ว่าเงินคง
ตัวเลขเท่า
เมื่อสนเท
เมื่อเป็น
งบประมาณ
เงินคงคลัง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแถลง
แก้ข้อข้องใจของข้าพเจ้าในประเด็นนี้
ด้วย

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง): ใน
เรื่องงบประมาณรายได้ประจำปีนี้ ข้าพ-
เจ้ารับรองได้ว่าในปีงบประมาณรายได้
นี้จะได้สูงกว่าที่เราได้คำนวณไว้เมื่อครั้ง
ทำงบประมาณจริงอยู่เมื่อครั้งทำงบประ-
มาณนี้ เราได้มีข้อวิตก ไม่ใช่แต่สมาชิก
ท่านนี้ แม้แต่รัฐบาลเองก็มีข้อวิตก กล่าว
คือการที่รายได้เพิ่มขึ้น เราได้สูงเกินไป แต่ครั้ง
เราได้ล้วงพื้นมาเป็นเวลาประมาณ ๑๐
เดือนแล้ว และด้วยอาศัยการปรับปรุง
ภาษีอากรบางอย่าง หรือวิธีการบางอย่าง
ก็ทำให้เป็นที่เชื่อมั่นได้ อย่างแน่นอนว่า
งบประมาณรายได้ที่เราได้ไว้ นี้ ไม่ตกต่ำ
และกลบจะมีรายได้เพิ่มขึ้นอีกบางส่วน
ในเรื่องเงินคงคลังอย่างที่ท่านว่า กล่าว
คือเราใช้เงินคงคลังอย่างมากมาย แต่
ว่าเงินคงคลังของเราท่านเก็บมาได้ก็เป็นที่
ตัวเลขเก่ามาก แต่สำหรับตัวเลขใหม่
เมื่อสิ้นเดือนกรกฎาคม ๔๓ ล้านบาทเศษ
เมื่อเป็นเช่นจึงเห็น ได้ว่าในการที่เราทำ
งบประมาณเพิ่มเติม และให้จ่ายจาก
เงินคงคลังท่านนี้ ก็ไม่ทำให้เงินคงคลัง

กระทบกระเทือนมากมายไปนัก การที่
ข้าพเจ้ากล่าวว่า ไม่กระทบกระเทือนไป
มากนัก ก็ด้วยถือเสียว่าเงินรายจ่ายพิเศษ
นั้นเป็นธรรมดาอยู่แต่ทุกปี เมื่อถึง
คราวจ่ายเข้าจริง แล้วก็มีอุปสรรคต่าง ๆ
นานาเช่นสิ่งของมาไม่ได้ตามที่กำหนดบ้าง
ก็ทำให้รายจ่ายพิเศษไม่ได้จ่ายจริงตามนั้น
เพราะฉะนั้นจึงเป็นที่วิตก อย่างหนึ่งว่า
จำนวนรายจ่ายพิเศษหรือจำนวนจ่ายจาก
เงินคงคลังนี้ ย่อมสูงกว่าที่กำหนดไว้หนึ่งบ้าง
เพราะเหตุว่าใน ขณะที่เราทำงบประมาณ
นั้น ในข้อที่เราได้คำนวณไว้ว่าจะทำ
อย่างนั้นอย่างนี้ โต้แย้งเรา ได้คำนวณตาม
พฤติการณ์ตามปกติ แต่ในการทำกิจการ
ทั้งหลายเราไม่สามารถจะคำนึงถึงกาลภาย
หน้าได้ว่าเราจะปฏิบัติ แล้วจะจ่ายได้
เต็มตามจำนวนนั้นหรือไม่ แต่เมื่อปฏิบัติ
เข้าจริงแล้วเราอาจจะจ่ายไม่ได้เต็มทุกตัว
เลขก็ได้ เท่าที่ปรากฏอยู่แล้วได้จ่ายเต็ม
จำนวนเหล่านั้น เมื่อพิจารณาถึงเลขเงิน
คงคลังได้มีอยู่คงที่ใดกล่าว และอาศัยเหตุ
ที่ว่าเวลานี้ความ มั่งมี หรือความสมบูรณ์
ของราษฎรเวลานี้กันบ้าง ได้มีมากขึ้น จะ
เห็นได้จากจำนวนพันธบัตร หมายเวียนเมื่อ
สิ้นเดือนกรกฎาคมที่แล้วนี้จำนวน ๒๐ ๕
ล้านบาทเศษ ซึ่งมากกว่าปีที่แล้วมีเพียง

ประมาณ
เราได้
จ่าย
จากเงิน
มา
ก็มาจาก
นี้รวบรวม
ลงในปี
ถึง ๓๕
คลังถึง
คลังที่
งานหลัก
ไปเกือบ
พเจ้าได้
ว แต่
ว่าที่มีอยู่
๑ เทียบ
ก็เพียง
ในเศษนี้
เยอคือ
ก็ เงิน
คงแล้ว
จ่ายจาก
นั้น จะ
งของเขา
ว่าท่าน

๕๐ ล้านบาทเศษ จะเห็นได้ว่าเครดิตเงิน
หมุนเวียนอยู่เช่นนี้ในการภาวการณ์ก็จะ
ดีขึ้นตามลำดับ

นายสำเภา ศรีสวัสดิ์ (ลพบุรี):

ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงถึงเรื่อง
การจ่ายเงินคงคลังและงบประมาณรายได้
สำหรับ พ.ศ. ๒๔๘๒ และ ๒๔๘๓ แต่
ท่านรัฐมนตรีหาได้แสดงให้เห็นว่ารายได้
ที่แท้จริงที่จะเกินกว่างบประมาณนั้น เกิน
กว่างบประมาณเป็นจำนวนเท่าใด และ
การจ่ายเงินตามงบประมาณเพิ่มเติมที่เสนอ
มานั้น รัฐบาลได้จ่ายเป็นเงินจหรือค่าใช้จ่าย
สอย ซึ่งถือว่าเป็นการจ่ายประจำ ซึ่งมี
ความผูกมัดที่รัฐบาล จะต้อง จ่ายอย่าง
ทุก ๆ ปี เพราะฉะนั้นรายได้ที่รัฐบาล
จะจ่ายตามงบประมาณไม่ถึง ๒๒ ล้านบาท
ตามที่เสนอมานั้น ข้าพเจ้าคิดว่าจะทำให้ความ
ลำบากให้แก่บุคคลของประเทศเป็นอย่างมาก
ข้าพเจ้าหวังว่ารัฐบาลจะได้ให้เหตุ-
ผลอย่างไรบ้าง

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐ-

มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง): คือ
ที่จะบอกได้ว่าเพิ่มเติมเท่าไรนั้น เวลานี้
แต่ข้าพเจ้าก็ขอของสองวัน แต่ข้าพเจ้าบอก
ให้ อย่าง เดียวว่ามากกว่าที่เราคำนวณไว้
เพราะ เหตุว่าเวลาแห่งปีงบประมาณนั้น

เราจะไม่ส่งลงไป คือยังอีก ๑ เดือน
จะบอก ว่าได้เพิ่มขึ้นเท่าไรเป็นการพัน
วิสัยที่จะบอกได้ บอกได้อย่างเดียวว่าตัว
เลขที่ได้มา ๑๑ เดือนนั้นแสดงให้เห็นว่า
รายได้ของเราไม่ตก ทั้งนี้ในข้อที่ท่านได้
กล่าวถึงเมื่อท่านได้ตั้งเป็นงบประมาณการ
จรแล้วก็เป็น การผูกพันไปในปีหน้า ซ้อน
เป็นความจริงก็เป็นการผูกพันไป แต่
จำนวนที่ผูกพันไปนั้น ไม่มากมาย ภายกอง
จนถึงกับส่วนแห่งรายได้ของ งบประมาณ
ที่เพิ่มขึ้นนั้นจะไม่ได้ส่วนสัมพันธ์กัน

นายฉ่ำ จิวรัตน์ (นครศรี-

ธรรมราช): การที่รัฐบาลเสนองบประ-
มาณเพิ่มเติมเข้าสู่สภาฯ เป็นจำนวน ๒๔
ล้านบาทเศษและโดยเฉพาะจ่ายเงินคงคลัง
ซึ่งเรียกว่าเก็บเงินกันถุงมาใช้ ผลปรากฏ
ตามหลักการ และเหตุที่รัฐบาลชี้แจงว่า
มีความจำเป็น ต้อง ใช้จ่ายด้วยเหตุการณ
บังคับ เหตุผลที่รัฐบาลอ้างว่ากิจการ
บางอย่างเป็นเหตุจরและจำเป็นเกิดขึ้นใน
ระหว่างปี และอ้างว่าสถานะสงครามยัง
กว่านั้นอ้างว่าสถานะสงครามในระยะรุนแรง
ยิ่งขึ้น นั้นเป็นข้ออ้างของรัฐบาลที่เสนอ
งบประมาณเพิ่มเติมเข้าสู่สภาฯ แห่ง-
ชาติ และยิ่งกว่านั้นได้มีสมาชิกได้กล่าว
ตามรัฐบาล รัฐบาลชี้แจงว่าจำเป็นคงที่

รัฐบาล
เพิ่มเติม
ควร
เพิ่มเติม
มาใช้
จะบอก
ลำบาก
แล้ว
เท่าไร
บาลไม่
บริบูรณ์
ครึ่งหนึ่ง
มาก
จำนวน
จึงงบ
ประเภท
ที่เรา
ที่ไหน
มาแล้ว
คือทำ
เป็นข
กล่าว
จึงไป
เพราะ
เชื่อเพ
ปรากฏ

รัฐบาลได้แถลงมาแล้วจริง ของประมาณ
 เพิ่มเติม ข้าพเจ้าเห็นว่าสภาฯ นี้ไม่สม-
 ควร อนุญาตให้รัฐบาลจ่าย งบ ประมาณ
 เพิ่มเติม เพราะปรากฏว่าเงินก้อนนี้ถูก
 มาใช้จ่ายเสียเป็นจำนวนมาก แม้รัฐบาล
 จะบอกว่าเรามีเงินก้อนนี้อยู่ประมาณ ๕๗
 ล้านบาท แต่ มา คืบ ถึงจำนวน อันแท้จริง
 แล้ว รัฐบาลไม่ได้แสดงออกว่ามี
 เท่าไร ประมาณ ๕๐ ล้านได้ไหม รัฐ-
 บาลไม่ได้แสดงออกมากล่าวคือในคอนต้น
 ปีรัฐบาลก็ได้เอาออกมาครั้งหนึ่งแล้ว ใน
 ครั้งนี้จะเอาออกมาอีก และเป็นจำนวน
 มาก เมื่อเอาเงินก้อนนี้ออกมาแล้ว
 จำนวนที่เหลืออยู่ก็จะต้งน้อยลง ความ
 จริงงบประมาณที่เราให้คราวก่อนเรามีเงิน
 ประเมทลงทุนอยู่อีกประเภทหนึ่ง ซึ่งเงิน
 ที่เราเอามาลงทุนนั้นจะได้กำไร ๆ นั้นอยู่
 ที่ไหน จ่ายเท่าไรเป็นเวลา ๖-๗ เดือน
 มาแล้วนี้ ทำไม่เอาเงินกำไรมากกล่าว
 คือทำไม่เอาเงินกำไรที่ลงทุนนั้นมาใช้
 เป็นงบประมาณเพิ่มเติม ตามที่รัฐบาล
 กล่าวอ้าง ทำไม่เอาเงินจำนวนนั้นมา
 จึงไปเอาเงินก้อนนี้มาอีก กล่าวโดย
 เฉพาะอย่างยิ่งเงินที่นำมาลงทุน เช่นกรม
 เชื้อเพลิง ซึ่งลงทุนไปเป็นจำนวนมาก
 ปรากฏว่าได้กำไรจนเกินคาดหมาย จนถึง

กับถูกโกงไว้นั้นนับประมาณไม่ได้ ยิ่ง
 ไม่ได้บอกตัวเลขว่าถูกโกงไปเท่าไร กำไร
 ได้มาเท่าไร ใครเป็นคนโกงไป
 ท่านประธานที่เคารพขอได้โปรดให้
 โอดาสข้าพเจ้าซึ่งเป็นผู้แทนราษฎร มาพูด
 ให้หมดเปลือก ยิ่งกว่านั้นได้โปรดอย่า
 เพิ่ง ลงมติเรื่องนี้ เพราะเป็น เรื่องสำคัญ
 รวมความว่า กรม เชื้อเพลิงเอาเงินทุนไป
 ลงทุนค้าขายทุนก็ขายกำไรก็หมด กระ-
 ทรวงกลาใหม่ได้เรียกคืนมาเท่าไร ทุน
 และกำไรภายใน ๖-๗ เดือนนี้ ท่านเป็น
 แม่บ้าน ที่ ประเสริฐ ใครซึ่งก็ยกย่องท่าน
 ท่านคำนึงถึงบุญทานหรือปล้ำความจริง
 นำที่จะเอาเงินกำไรประเภทนี้มาใช้จ่ายใน
 งบประมาณเพิ่มเติมฉบับที่ นำเสนอ เข้าสู่
 สภาฯ นี้ดีกว่าที่จะ ไปเอาเงิน ก้น ดุงมา
 นี้ทั้งเงินก้อนนี้ครั้งแรกและที่จะนำมาใหม่
 นี้จะฉิบหายหมด ถ้าไม่ประคองไว้ดีแล้ว
 ขอถามรัฐบาลว่าการที่นำเงิน ไปลงทุนใน
 กรมเชื้อเพลิงได้กำไรเท่าไร รัฐบาล
 ได้ตัวเลขมาแล้วหรือยัง และเจ้าหน้าที่
 ได้ส่งคืน กระทรวงกลาใหม่แล้วตาม
 เป็นจำนวนเท่าไร นี่เป็นข้อหนึ่งที่สำคัญ
 ที่เราจะต้องเอามาเป็น งบประมาณ เสนอ
 เข้าสู่สภาฯ นี้เพื่อจะได้ใช้จ่ายต่อไป ข้อ ๒
 การลงทุนทำเหมืองแร่ โรงงานกระดาษ

โรงงานทอผ้า โรงงานฆ่าสัตว์ โรงเลื่อย
ข้าพเจ้าอยากจะทราบว่าเป็นกำไรโรงงาน
เหล่านี้เป็นจำนวนเท่าไร ทำให้จึงไม่เอา
เงินกำไรนั้นมาตั้งเป็นงบประมาณเพิ่มเติม
อีกเล่า ความจริงตามกฎหมายของธรรมชาติ
ต้องปฏิบัติโดยเอาเงินกำไรที่ได้จากการ
ลงทุนมาหมุนเวียนใช้สอยต่อก่อไป หนึ่ง
ใช้ไปเก็บเอาทุนที่มีอยู่แล้วมาหมุนอีกไม่
แต่ทุนปรากฏตามงบประมาณเพิ่มเติมหา
เป็นทั้งธรรมชาติวางกฎมาไม่ กลับไปเอา
เงินคงคลังเงินก้นถุงนั้นมาใช้ก็ ข้อนั้นไม่
ชอบ ฉะนั้นสภาฯ ที่เคารพแห่งชาติท่าน
จะชอบข้าพเจ้าหรือไม่ชอบก็ตามใจ แต่ขอ
ฝากเป็นข้อสังเกตไว้ว่า การ กระทำของ
รัฐบาลตั้งขึ้นชอบด้วยเหตุผลแล้วหรือ อีก
นัยหนึ่งกระทรวงกลาโหมของต่งงบประมาณ
๑๗ ล้านบาทเท่านั้นก็หาสมควรถือเหตุ
การณ์ความเป็นอยู่ของโลกปัจจุบันนี้ไม่
น่าที่ที่จะต้องเสนองบประมาณเพิ่มเติม
เข้ามาอย่างน้อยก็ ๖๐ ล้านบาท เพื่อ
บำรุงการทหารให้สมกับสภาวะที่สงคราม
เกิดขึ้น กล่าวคือโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ
ให้ประเทศไทย ได้รับความความเป็นกลาง
ให้รอบคอบพร้อมทั้งแข็งแรงยิ่งขึ้น นี้
เป็นข้อสำคัญที่ข้าพเจ้า นี้ไม่สมควรจะ
รับหลักการ ควรจะส่งงบประมาณนี้ไป

ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงกลาโหม
หรือนายกรัฐมนตรีปรับปรุงงบประมาณ
ขึ้นมาใหม่ สำหรับ ๖ เดือนจึงจะชอบ
อีกประการหนึ่งเหตุผลที่รัฐบาล
แจ้งถึงความจำเป็นที่ของงบประมาณเพิ่มเติม
เข้ามา ได้ชี้แจงตามหัวข้อที่ข้าพเจ้า
อภิปรายมาแล้ว แต่ยังไม่ชี้แจงถึงความ
สำคัญที่ข้าพเจ้าจะอภิปรายต่อไปไม่
กล่าวคือความเดือดร้อนของชาวนา บัดนี้
ชาวนาทั่วไปจึงหวั่นรำชบุรี นำท่วมเป็น
อย่างยิ่ง ในภาคใต้แห่งแล้งดินแตก
ระแหงโดยทั่ว ๆ ไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในจังหวัดนครศรีธรรมราชไม่ม่นำทำนา
ดินแห้งแล้ง ข้าพเจ้าเมื่อวานขึ้นไป
สอบสวนดูสภาวะ ที่ตำบล มาแล้วเป็น
อย่างนี้ ไร่ไถ่ไม่มีน้ำทำนาก็ไม่ได้ ยัง
มีการออกนาอยู่ก็ ในตำบลเขาไร่ ตำบล
นาไม้ไผ่ อำเภอกันตังและอำเภอร่อน
พิบูลย์ กินน้ำชุนของพวกแร่หนองเบ็ด
ข้าพเจ้าได้มาเมื่อสองสามวันนี้ ไร่ไถ่
เท่านั้นความเจ็บไข้ของราษฎรเวลานี้มีอยู่
เป็นอันมาก ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ โดยเฉพาะ
เฉพาะทางภาคใต้มีคนเจ็บไข้ทุกครัวเรือน
ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ปรากฏว่าเท่าที่ข้าพเจ้า
ได้คำนวณ และ ตามผู้อื่นว่าตายถึง ๑๐
เปอร์เซ็นต์ เฉพาะอย่างยิ่ง จังหวัด

นครศรีธรรมราช อำเภอทุ่งสง ในตำบล
นาหนองเสน ตำบลนาบวม กลองกวย
ตำบลหลักช้าง ตายทุกครัวเรือน ครัว
เรือนหนึ่งสมมติว่ามี ๗ คน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ขอให้รวบรวมหน่อย

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรี-
ธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ
ข้าพเจ้าขอความกรุณาขอเวลา ข้าพ-
เจ้าไม่ได้พบคนนอกออก ได้ไปรื้อเห็นด้วย
ข้าพเจ้าจะรวบรวมเข้าภายใน รัฐบาลได้
ส่งแพทย์ไปบำบัด ๒ คน ดูประหนึ่งว่า
เสียไม่ได้ มีคุณเจดิมไปช่วยอยู่คนหนึ่ง
ผู้ช่วยอีก ๒-๓ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เอาแต่เรื่องในงบประมาณเถิดท่าน

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรี-
ธรรมราช) : กล่าวโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
รัฐบาลหาได้ชี้แจงในข้อสำคัญตามที่ราช-
การเคอร์ซอน ในเรื่องที่กำลังกล่าวแล้วนี้
ข้าพเจ้าเป็น ไช้ม้าลาเรีย ท่านดู ได้ข้าพ-
เจ้าเป็น ไช้มา ๓ วันครึ่ง นี้ขอให้พิสูจน์ดู

ประธาน สภาผู้แทนราษฎร :
ไม่ใช่ท่าน นั่งก่อนเถอะ นั่งให้เรียบ
ร้อยเสียก่อน ใส่เสื้อให้เรียบร้อยเด็ก
ขอให้ท่านพูดแต่ในเรื่องงบประมาณเถิด

ท่านว่าเงิน ไม่พอ ในแง่ไหนจึง ควรจะ
แจกก็พอแล้ว

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรี-
ธรรมราช) : กล่าวคือการเสนองบ
ประมาณเพิ่มเติมของ รัฐบาลเข้าสู่สภา
แห่งชาติ ได้ชี้แจงถึงความจำเป็นที่จะใช้
ในเหตุการณ์อย่างอื่นเท่านั้น ความจำเป็น
ที่ข้าพเจ้าได้ชี้แจงมาแล้ว โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง ข้าพเจ้าได้ไปประสบภัยอย่าง
มา หาได้ชี้แจงไม่ การที่ข้าพเจ้าได้
แสดงคดีให้รัฐบาลเห็นหรือสภาฯ เห็น
นั้น เพื่อจะชี้ชัดตัวอย่างประกอบเหตุผลว่า
รัฐบาลหาได้คำนึง ถึงความเป็นอยู่ใน
การที่จะใช้ จ่ายเงินตามงบประมาณตามที่
ข้าพเจ้าอภิปรายมาแล้วไม่ ดังนั้นสภาฯ
นี้ไม่สมควรเลยที่เราจะพึงรับ กฎหมาย
ฉบับนี้ไว้พิจารณา ใช้แต่ความจำเป็น
นี้จะมีแต่จังหวัดนครศรีธรรมราชที่ทำได้
แม้แต่จังหวัดหลังสวน ข้าพเจ้าสอบสวน
ได้ความว่าเป็นความนี้ที่ข้าพเจ้าอภิปราย
มาแล้วเป็นส่วนมาก นี้เรียกว่าความจำเป็น
ในการที่เราจะเอา เงิน ของประเทศ
ชาติออกมาบำรุงประชาราษฎรเรา หาใช้
คำนึงแต่ในด้านสำคัญ ๆ ดังที่รัฐบาล
เสนอเหตุผลมาว่า

๑. กิจการบางอย่างจำเป็นในเหตุการณ์ที่บังเกิดขึ้นในระหว่างปี

๒. สถานการณ์สงครามทำให้ข้าวของแพงขึ้น

๓. เนื่องจากสงครามในยุโรปรุนแรงขึ้น ช้แข็งแต่เพียง ๓ ประการนี่ยังหาเพียงพอไม่ ประการสำคัญ ๆ ที่ข้าพเจ้าชี้แจงมาแล้วซึ่งมีอยู่ภายในบ้านนั้น รัฐบาลไม่ได้เหลียวแลเลย ส่งหมอบไปเพียง ๒-๓ คนเท่านั้น เมื่อเป็นเช่นนั้นรัฐบาลหาได้ชี้แจงถึงความสำคัญที่ข้าพเจ้าอภิปรายมาไม่ เมื่อเป็นเช่นนั้นสภาฯ นี้จะรับหลักการไว้พิจารณาแล้ว ข้าพเจ้าก็หมดความสามารถ ท่านผู้แทนผู้มีเกียรติทั้งหลาย ขอให้ไปสอบสวนดูว่าไม่จริงไปรคยเป็นข้าพเจ้าเทียมวัน หรือเมื่อท่านได้สอบสวนมาได้แล้วก็ ความจริงคณะรัฐบาลของข้าพเจ้าก็อยู่หรือกในหลักการ แต่ภาคปฏิบัติสญในบางกรณี ให้แต่เท่านั้นรัฐบาลได้ตั้งกรมประชาสงเคราะห์ขึ้นก็โดยใช้จ่ายเงินในงบประมาณ ซึ่งเป็นจำนวนร่วมเข้าเกือบแสนบาท กรมนี้ซึ่งจะต้องเอาเงินใช้จ่ายเป็นจำนวนไม่จำเป็นและความจริงกรมนี้ไม่สมควรตั้งในบคิน ควรจะปรับปรุงของที่มีอยู่แล้วให้คยงขึ้น กล่าวโดย

เฉพาะอย่างยง.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ถึงเวลาแล้วท่าน

นายฉ่ำ จิร์สเนตร (นครศรี-
ธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอต่อ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
นาที่เดียวท่าน ขอรวบรัดเข้า

นายฉ่ำ จิร์สเนตร (นครศรี-
ธรรมราช) : หมมนาทีเดียว ข้าพเจ้า
จำเป็นจะต้องพูดเพื่อประโยชน์มากมาย
ของรัฐ ตามกฎข้อบังคับท่านประธาน
สภาฯ ก็มีอำนาจจะกรุณาได้ นักรูณา
รัฐบาลมากเหลือเกิน ตามข้อบังคับท่าน
มีอำนาจจะให้โอกาสข้าพเจ้าอภิปราย
หลาย ๆ ครั้งเหมือนกัน ขอให้โปรดท่าน
ที่เคารพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมประชา
สงเคราะห์ ที่ใช้เงินจำนวนมากนับเป็น
จำนวนหลายหมื่นบาท ซึ่งกรมนี้ข้าพเจ้า
เรียกว่ากรมเลื่อนตำแหน่งบุคคล ซึ่งคน
ตำแหน่งอยู่แล้ว กล่าวคือประโยชน์ไม่
ได้อะไรแก่ราษฎรเลย ตั้งขึ้นสำหรับใน
พระนครเท่านั้น กล่าวคือรัฐบาลไม่ได้
ชี้แจงว่าจะไปตั้งริมห้วย ริมเขา กรม
โฆษณาตั้งขึ้นรัฐบาลไม่ได้ไปตั้งริมห้วย
ริมเขาที่นอกนอเลย กรมนี้ที่บอกกล่าว
สงเคราะห์ ๆ ใคร ข้าพเจ้าขอพยากรณ์

ว่าสงเคราะห์คนที่ตำแหน่งคืนแล้วให้มัน
สูงขึ้นเท่านั้น และบำรุงแต่ตำบลที่เจริญ
แล้วเท่านั้นเอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ถึงเวลาแล้ว นี่ก็เถอะท่าน

นายฉ่ำ จ้ำรสันทร (นักศร-
ธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอคือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ไม่ใช่ ข้าพเจ้าไม่ไหวท่าน ข้าพเจ้าให้
ท่านหาที่หนึ่งแล้ว

นายพิน สุพรรณसार (พระ-
นครศรีอยุธยา) : พระราชบัญญัตินี้ก็มี
หลักการอยู่ว่า เป็นพระราชบัญญัติ
งบประมาณเพิ่มเติม เท่าที่ท่านผู้ค้านได้
ค้านกันมาแล้วหลายคนก็ไม่ได้ค้านใน
หลักการ ปัญหาในเรื่องหลักการนี้เรา
ควรจะกำหนด เราจะให้เพิ่มเติมหรือไม่
นั้นแต่แสดงข้อสงสัยหรือข้อขัดข้องให้
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ชี้แจง ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าเป็นข้อความเล็กๆ
น้อย ๆ หนุม ๆ หนึ่ม ๆ ส่วนหลักการที่
จะให้เพิ่มเติมหรือไม่นี้ ข้าพเจ้าขอเรียน
แจ้งต่อสภาว่า การเสนองบประมาณ
ประจำปีทุกๆ ปีก็ย่อมมีการคลาดเคลื่อน
ได้บ้างเป็นธรรมดา และยิ่งสถานการณ์
เปลี่ยนแปลงไปดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
เท่าที่ท่านรัฐมนตรีได้แถลงต่อสภา น

แล้วนั้น ก็ยังมีความจำเป็นมากเช่น คือ
ค่าใช้จ่าย ค่าสิ่งของต่างๆ
ได้แพงขึ้น เพราะฉะนั้นงบประมาณที่ตั้ง
ขึ้นก็จำเป็นต้องจะคงแพงขึ้น เงินที่
ตั้งไว้ก็ไม่พอแก่การจ่าย ยิ่งกว่านั้นเจ้า
กิตติสภาฯ นี้จะต้องรับรองกัน อย่างแน่
แท้ว่า คณะรัฐบาลชุดนี้ ได้ดำเนินการ
ในอันที่จะบำรุงปวงชนให้ก้าวหน้าอย่าง
ยิ่ง และเท่าที่ได้เห็นมาแล้วทุกสิ่งทุก
อย่าง เมื่อกิจการงานของรัฐบาลได้
ดำเนินไป และได้ขยายวงกว้างขวางออกไป
ไปเช่นนี้แล้ว คนก็ย่อมเพิ่มขึ้นงานก็
ย่อมเพิ่มขึ้น และเงินก็จะต้องเพิ่มขึ้น
เป็นธรรมดา เพราะฉะนั้นหลักการ
ของงบประมาณย่อมจะมีอยู่ ๓-๔ รายการ
คือ เงินเดือน ค่าใช้สอย การจร
และรายจ่ายพิเศษ เงินเดือนนั้นย่อมจะ
ปรับกันได้ว่า เมื่อเรายอมให้รัฐบาลเพิ่ม
งานขึ้น เช่นกรมประชาสัมพันธ์
เป็นที่จะต้องเพิ่มเงินเดือนให้แก่คนงาน
เพราะคงไม่มีใครเถียงว่าจะมาทำงานโดย
ไม่ได้รับเงินเดือน เมื่อมีคนที่ทำงานค่าใช้
สอยก็เพิ่มขึ้น การจรถักจำเป็นก็ต้องเพิ่ม
ขึ้นเป็นเงาตามตัว และส่วนรายจ่ายพิเศษ
นั้น ถ้าเราไม่หักเท่ากับว่าเราไม่ยอม
ให้รัฐบาลดำเนินการไปสู่ความเจริญของ

บ้านเมือง ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้แถลงไว้แล้วว่ามีรายจ่ายพิเศษอะไรและรายจ่ายที่เพิ่มขึ้นในเรื่องงบประมาณการทหารก็คงจะไม่มีอะไรเลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าในเรื่องหลักการที่จะเพิ่มงบประมาณประจำปีนั้น น่าจะไม่มีอะไรที่ค่าอัน ส่วนข้อสงสัยต่างๆ หรือรายการใดที่สูงบ้างบ้างนั้น น่าจะไปว่ากันในชั้นกรรมาธิการ และข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลคงจะใจคอกว้างขวางพอที่จะยอมรับหรือเพิ่มให้ตามความประสงค์ของท่านสมาชิกที่เห็นว่ามากออกจะให้น้อย เมื่อมีเหตุผลเช่นนั้น สภาฯ นี้ น่าจะรับหลักการไว้ได้ และไม่จำเป็นจะต้องอภิปรายกันให้มากมายอะไรไป

นายทองอยู่ เอี่ยมบุญ อัม (นนทบุรี) : พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เสนอเข้ามาสู่สภาฯ ประชาชาติก็ได้มีความหวังใจในรัฐบาลคณะนี้แล้วว่ามิใช่เข้มแข็งที่สุดเพียงใดนั้น ก็อยู่ในประชาชาติทั่วไป และในส่วนอื่น ๆ ก็มีความไว้วางใจในท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ว่าท่านเป็นผู้ที่คุมทางการเงินได้เป็นอย่างดี แต่ว่าข้าพเจ้ามีความข้องใจมานานแล้วและก็ข้องใจเป็นอย่างยิ่ง ในเรื่องที่จะจ่ายตามข้อผูกพัน ปรากฏตาม

พระราชบัญญัตินี้ว่า พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญฯ ไม่พอจ่าย เพิ่มขึ้นอีกถึง ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท ข้าพเจ้าได้มาเทียบเคียงดูว่าพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญฯ นั้น จริงอยู่ในมาตรา ๕ บัญญัติไว้ว่าจะทดแทนคุณงามความดีของบุคคลที่ได้กระทำหน้าที่ต่อประเทศชาติให้เป็นไป แต่ว่าเราจะต้องวัดถึงมาตรฐานของประเทศชาติเราว่า เท่าที่ทุกวันนี้เราว่ารวยแล้วหรือยัง หรือราษฎรยังจนอยู่เมื่อเดินไปแล้วเราจะเห็นว่าราษฎรจนถึง ๗๕ เปอร์เซ็นต์ ข้าพเจ้าขอเสนอภาวะต่อสภาฯ นี้ถึงฐานะของราษฎร ถ้าจะตรวจดูฐานะโดยทั่วๆ ไปแล้วทดลองจนกระทั่งสถานที่อยู่ เราจะเห็นได้ว่าข้าราชการานนี้แม้ฐานะดีกว่าราษฎรหลายร้อยประการ ตลอดจนที่อยู่ มีเรือนหลังคามุงกระเบื้อง ส่วนราษฎรเวลานี้ จากจะมุงหลังคาอีกแทบจะไม่มีเลย นี่เป็นข้อสำคัญอย่างยิ่ง แปลว่าพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญฯ จะเพิ่มขึ้นอีกจนกระทั่งเงินในงบประมาณไม่พอจ่าย จะต้องใช้เงินคลังของประเทศชาติให้หมดไปโดยความไม่จำเป็น เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญฯ นี้ถ้าเราจะแก้ไขกันแล้ว หรือเห็นแก่ประเทศชาติแล้ว

ข้าพเจ้าเห็นว่า จะเป็นประโยชน์มากมาย
นัก

อนึ่ง เรื่องเชื้อเพลิงในกรมต่างๆ
ที่จ่ายแล้วตามพระราชบัญญัตินี้ บางกรม
จ่ายค่าเชื้อเพลิง จ่ายค่ายานพาหนะถึง
๒๐๐ บาทก็มี ๓๐๐ บาทก็มี สุดแล้ว
แต่ให้

ข้าพเจ้าอยากขอขอร้องว่าเงินของ
ประเทศชาติ ที่ จะจ่าย ค่าน้ำมัน เชื้อเพลิง
ขอให้ใช้เงินค่าเชื้อเพลิงแต่เพียงเล็กน้อย
ขอให้รู้ว่าประเทศของเรายากจนและไม่มี
น้ำมันเชื้อเพลิงด้วย.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ท่านพูดก็ค้านงบประมาณตอนไหน ท่าน
นายทองอยู่ เอี่ยมบุญ อ้อม
(นนทบุรี) : ข้าพเจ้าขอคัดค้านงบ
ประมาณตอนเชื้อเพลิง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เอาหลักการที่ท่าน ควรให้เพิ่มเงินรายนี้
หรือไม่

นายทองอยู่ เอี่ยมบุญ อ้อม
(นนทบุรี) : เพราะฉะนั้น นั่นอันหนึ่ง
ที่ข้าพเจ้าขอร้อง ก็อันหนึ่ง ในเรื่อง
เงินทุกในต่างประเทศซึ่งมีในราชการใน
ต่างประเทศ ที่มี การจ่ายค่าพาหนะ
ปรากฏตามพระราชบัญญัตินี้ว่า ประเทศ

อังกฤษจะต้องขอเพิ่มงบประมาณพิเศษ
นี้ อีก ๖,๐๐๐ บาท ประเทศฝรั่งเศส
๒,๕๐๐ บาท และประเทศญี่ปุ่นมีบ้าง
เล็กน้อย ทั้งสามประการนี้ก็น่าจะสงสัย
ซึ่งเงินประเทศอังกฤษ จึงได้ ใช้จ่าย มาก
มายนักเราให้กันมาก แต่ส่วนประเทศ
ฝรั่งเศสกับประเทศอังกฤษ ที่เห็นทุกเงิน
เกิดขึ้นดูเหมือนจะทดเทียมกัน เพราะ
ฉะนั้นอยากขอฝากข้อสังเกตไว้ให้สภา
ผู้แทนราษฎร

นายวุฒิ สุวรรณรักษ์ (สุราษฎร์
ธานี) : ความจริงร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณเพิ่มเติมนี้ ข้าพเจ้าก็มีความ
ขบขันอยู่หลายประการเหมือนกันแต่เมื่อ
มาพิจารณาถึงหลักการ นอกจากราย
ละเอียดแล้ว ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าเราควร
จะต้องรับหลักการ ในเรื่องนี้ โดยไม่มีข้อ
สงสัย เหตุผลหลายสมาชิกของข้าพเจ้า
ซึ่งสนับสนุนไปเมื่อก่อนและประกอบกันได้
ฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ชี้แจงแสดงเหตุผลมาโดยละเอียด แม้
ข้าพเจ้าจะขอร้องใจสักเพียงใดก็ แต่เห็น
ว่าเรื่องนี้เราจะใช้กันเพียงเวลานี้ ๆ ก็
งบประมาณใช้เพียง ๓ เดือน ข้าพเจ้าจะ
ไม่พูดอะไรให้มากมายและ ขอ ระบุไว้
และขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

นายเลลา เตาลานนท์ (ตราด):
พระราชบัญญัติงบประมาณ ถ้าหากเรา
จะคว่นลงมติในขณะนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่
การที่สมาชิกแปรญัตติ และ แสดงความ
ข้องใจในชั้นกรรมาธิการ บางที่อาจทำ
ความลำบากได้ ถ้าจะทำความเข้าใจกัน
ในขณะนี้แล้วจะเป็นการดีกว่า เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าขอเบื่อกอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ควรเปิดการอภิปรายต่อไป ขอให้ไปรค
ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๘ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๖ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ว่าควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
นี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๑๘ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือคนเดียว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าที่ประชุมตกลงรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป
ส่งกรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
ข้าพเจ้าขอเสนอให้ส่งกรรมาธิการวิสามัญ
ชุดเดียวกับที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณพิเศษ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม
ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๓
เพราะมีเรื่องคาบเกี่ยวกับกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลขอเสนอให้ตั้งกรรมาธิการ
วิสามัญขึ้นพิจารณา และกรรมาธิการที่
จะพิจารณาคือกรรมาธิการที่สภาฯ นี้ได้
แต่งตั้งแล้วให้พิจารณาร่างงบประมาณ
พิเศษฯ มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมเห็นอนุมัติ แปร
ญัตติภายในกวัน

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : เวลา
นี้ก็งานจะสิ้นสุดยี่ประชุมแล้ว อีกอย่าง
หนึ่งร่างพระราชบัญญัติก็ได้เสนอมา

และสมาชิกได้มีเวลาอ่าน ๗ วัน จึงขอ
เสนอให้แปรญัตติกภายใน ๓ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลขอเสนอให้แปรญัตติกภายใน
๓ วัน มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ในวาระ
ต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
โอนเงินในงบประมาณประจำปี ๒๔๘๒
—๒๔๘๓ ของรัฐบาล

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐ-
มนตรีว่า การ กระทรวง การ คลัง) :
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอน
เงินในงบประมาณ ประจำปี ๒๔๘๒—
๒๔๘๒ โดยมีหลักการ ขอโอนเงินใน
งบประมาณประจำปี ๒๔๘๒—๒๔๘๓

เหตุผลคือ ๑. ตามงบประมาณ
ประจำปี ๒๔๘๒—๒๔๘๓ ที่ได้ตรา
ขึ้นเป็นพระราชบัญญัติแล้วนั้น เมื่อได้
ปฏิบัติการมาปรากฏว่า เงินบางประเภท
ไม่พอจ่าย เนื่องด้วยเหตุการณ์ได้เปลี่ยนแปลง
ไปจากที่ได้คาดคะเนไว้เดิม จำเป็น
ต้องขอโอนเงินบาง ประเภท เพื่อให้การ
เบิกจ่ายถูกต้องตามลักษณะการจ่ายเพราะ

การจ่ายเงินผิดประเภทเป็นการผิดวิธีการ
งบประมาณ

๒. เงินที่ขอโอนตามร่างพระราช-
บัญญัตินี้ คงอยู่ในวงเงินที่สภาผู้แทน
ราษฎร ได้พิจารณาและอนุมัติ ไว้แล้วใน
เมื่อพิจารณางบประมาณประจำปี ๒๔๘๒
—๒๔๘๓ มิใช่เป็นเงินที่ขอเพิ่มเติมขึ้น
อีกจากยอดที่ได้รับอนุมัติจากสภาผู้แทน
ราษฎรมาแล้ว

ในการที่จะต้องเสนอร่างพระราช-
บัญญัติชนวนหนักส์ให้เห็นแล้วว่า เมื่อ
ปรากฏว่าเงิน ในบาง รายการ ไม่พอจ่าย
รัฐบาลก็พยายามที่จะโอนเงินที่คงไว้เหลือ
จ่ายสำหรับรายการหนึ่งมา โอน ใช้ ในอีก
รายการหนึ่ง เป็นการที่กระทำไปในทาง
ประหยัดและ รวม ความ ในเรื่อง โอนเงิน
ในงบประมาณนั้นก็มียู่ ว่า เงินที่ขอโอน
นั้นเป็นเงินที่ได้รับอนุมัติจากสภาผู้แทน
ราษฎรแล้ว จึงหวังว่าท่านสมาชิกทั้ง
หลายคงจะเห็นใจและรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้

นายพันธุ์ มูลศาสตร์ (สุรินทร์):
เมื่อได้รู้หลักการ และเหตุ ประกอบ ทั้งคำ
อธิบายของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลังแล้วก็น่า จะรับหลักการ ได้โดยดี
เพราะการ งบประมาณนั้น จะ ให้ตรง เบ่ง

ที่เดียวไม่ได้ ย่อมจะต้องมีการคลาดเคลื่อนเป็นธรรมดา แต่ข้าพเจ้ามีความสงสัยว่า งบประมาณเงินเดือนและค่าใช้จ่ายอะไรนั้น คือเงินเดือนนั้น ข้าราชการก็มีตัวการอยู่แล้วแต่เหตุใดเงินเดือนเหลือใช้มากเหลือเกิน และพูดถึงเรื่องเงินเดือน ทางเจ้ากระทรวงก็ได้แจ้งว่าไม่พอและเงินเดือนที่เหลือจ่ายนี้ไม่ได้เพิ่มข้าราชการเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการส่วนภูมิภาคซึ่งน้อยเนื้อต่ำใจในเรื่องเงินเดือนเพิ่มเหลือเกิน เมื่อได้แจ้งทางเจ้ากระทรวง ก็ได้รับคำตอบว่าเงินเดือนไม่มีเหลือจ่าย แต่เมื่อปรากฏดังนี้ ข้าพเจ้ามีความข้องใจมากและหวังว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะได้แถลงให้เข้าใจ

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง): การโอนเงินเดือนไปเป็นค่าใช้สอยและการจรรจนั้น กระทรวงการคลังได้ระมัดระวังเป็นอย่างยิ่งที่ไม่ยอมโอนเงินที่ไม่มีตัวบุคคลรับอยู่แล้วหรือโอนในส่วนที่ซึ่งเป็นการเพื่อครั้นแก่ข้าราชการ การที่โอนไปนั้นก็คงเนื่องจาก

๑. งบประมาณที่ตั้งไว้ นั้น ไม่มีตัวคนรับอยู่ เนื่องจากย้ายออกไปบ้าง

หรือว่าตายบ้าง นั่นเป็นรายการหนึ่ง และอีกรายการหนึ่ง มีเหตุบางประการ ซึ่งกระทำให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ไม่สามารถจะบรรจุข้าราชการในตำแหน่งที่ว่างนั้นให้ทัน ๑๒ เดือนได้ และงบประมาณเรากำลังไว้ ๑๒ เดือนเมื่อตั้งแล้ว ยังหาตัวคนไม่ได้ ประกาศสอบแข่งขันแล้วยังตรวจคะแนนไม่เสร็จก็ทำให้อัตรานั้นว่างอยู่ ๕-๖ เดือน งบประมาณนั้นจึงยังเหลืออยู่ และยังเป็นกรมที่ใหญ่และกรมที่มีสาขาไปทั่วราชอาณาจักรนั้นแล้ว เงินเดือนที่เหลือจ่ายเพราะเหตุดังกล่าวแล้วก็ยังมีอยู่เป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นการที่โอนไปนั้นก็ย่อมจะเห็นได้ว่า ไม่มีการเคียดกรี้ยวแก่ราชการอื่นๆ เพราะเหตุว่า ถ้าไม่โอนไป เงินนั้นก็เพิ่มไม่ได้ เพราะเป็นเงินประจำตำแหน่งของเขาอยู่แล้ว

นายพุทธเทศ กาญจนเสริม (ศรีสะเกษ): พระราชบัญญัติขอโอนเงินในงบประมาณนี้ก็ทำนองเดียวกันกับพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมที่แล้วมา แม้ท่านสมาชิกจะชักใช้ไร้อะไรก็คงจะไม่ได้รับผลประโยชน์เดียวกัน เพราะฉะนั้นเพื่อให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ออกไปโดยง่ายตาย ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ มีสมาชิกรับรอง

นายล่า จักรสันทร (นครศรี-
ธรรมราช): ข้าพเจ้ายากจะขอเรียน
ท่านสมาชิก ว่าอย่าเพิ่งให้ลงมติเสียก่อน
เลย ขอเปิดอภิปรายต่อไป จริงอยู่ที่ท่านมี
ทางที่จะทำได้ แต่ว่าขอให้รู้จริง ๆ ขอรู้
ว่าทำไมรัฐบาลโอนเงินเหลือจ่ายในประ-
เภทเงินเดือนมากมายก่ายกองอย่างนี้ ซึ่ง
ผลปรากฏว่า ข้าราชการในส่วนภูมิภาค
ได้รับเงินเดือนน้อย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
ขอเปิดอภิปรายเพื่อแก้ความข้องใจของ-
ประชาชนที่ยังสงสัยอยู่ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งข้าพเจ้า

มีสมาชิกครบวง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้าขอให้ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ว่าควรจะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือ
ขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้าขอให้ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ว่าควรรับหลักการแห่งพระราชบัญญัติ
ไว้พิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๐ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าที่ประชุมตกลงรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาต่อไป
ส่งกรมการทูตไป

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลัง): ข้าพเจ้า
ขอเสนอให้ส่งกรมการทูตเกี่ยวกับที่
ได้พิจารณาจบประมาณ ๓ เดือน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลขอให้ส่งกรมการทูต
ชุดที่พิจารณาจบประมาณ ๓ เดือน มีผู้ใด
มีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติแปรญัตติ
ภายในกวัน

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลัง): ขอแปร
ญัตติ ๓ วันเช่นเดียวกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลขอเสนอให้แปรญัตติภายใน ๓
วัน มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ

ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาญัตติขอรับความเห็นชอบเรื่องความตกลงกับรัฐบาลอังกฤษเปลี่ยนเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับพม่าตอนแม่น้ำสายเป็นพรมแดน

ในเรื่องนี้มีรายงานของคณะกรรมการธิการเสนอมา มีชื่อที่จะแก้ไขตัวเลข ๒๔๗๕ เป็น ๒๔๗๔ และมีแก้ไขข้อความบ้างเล็กน้อย ซึ่งผู้แทนรัฐบาลได้เห็นชอบในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าอยากจะให้ที่ประชุมรับรองรายงานของ คณะกรรมการที่ได้ทำการครั้นเสียก่อน มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติรายงานของคณะกรรมการ

ในขั้นต่อไป เรื่องแสดงความเห็นชอบกรรมการเสนอว่าไม่มีเหตุขัดข้องอย่างไร นอกจากจะแสดงความเห็นชอบมีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ แสดงความเห็นชอบตามที่รัฐบาลเสนอมา

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) :
เมื่อสภาฯ นี้ได้ลงมติเห็นชอบกับญัตติเรื่องความตกลงกับรัฐบาลอังกฤษเปลี่ยนเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับพม่าตอนแม่น้ำสายเป็นพรมแดนแล้ว รัฐบาลจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเปลี่ยนสัญชาติ เนื่องจากการเปลี่ยนเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับพม่า ตอนแม่น้ำสาย พุทธศักราช ๒๔๗๓ ดังที่ได้แจ้งไปแล้ว โดยมีหลักการ เพื่อวางบทบัญญัติว่าด้วยการเปลี่ยนสัญชาติเนื่องจาก การเปลี่ยนเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทย กับ พม่า ตอนแม่น้ำสาย ตามความตกลงระหว่างประเทศไทยกับอังกฤษ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยแล้วนั้น และซึ่งจะจัดทำหนังสือแลกเปลี่ยนกัน ณ กรุงเพทฯ ต่อไป

เหตุผล โดยที่ต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามความตกลง

ว่าด้วยการเปลี่ยนสัญชาติ เนื่องจากการ
เปลี่ยนเส้นเขตแดนระหว่าง ประเทศไทย
กับพม่าตอนแม่น้ำสาย ทั้งที่สภาผู้แทน
ราษฎรได้ให้ความเห็นชอบแล้ว รัฐบาล
จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นมา

ส่วนวันใช้ พระราชบัญญัตินั้น
รัฐบาลจะจัดส่งผู้แทน ไปตกลงในชั้น
กรรมาธิการ เพราะฉะนั้นจึงหวังใจว่า
ท่านสมาชิกคงจะรับหลักการไว้ด้วยดี

นายพัน พรหมพิบูลย์(บุรีรัมย์) :
แต่ที่จริงหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ ก็ไม่ควรจะมีอะไรเป็นที่ยังสงสัย
แต่ที่ว่า ข้าพเจ้าแน่ใจว่าท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติทั้งหลายในที่นี้คงจะไม่ทราบข้อ-
เท็จจริงว่า บุคคลซึ่งอาศัยหรือว่ามีเคห-
สถานหรือหลัก ฐาน อยู่ในเขตที่จะโอน
มาข้างเรา นั้น มีสัญชาติเป็นอย่างไร
และบุคคลเหล่านั้นได้พร้อมใจมาเป็นคน
ไทยหรือไม่ ด้วยเหตุนี้จึงใคร่ขอทำความเข้าใจ
เสียก่อนว่าบุคคลเหล่านั้นเป็นบุคคล
ประเภทใด เหมาะสมที่จะให้เป็นคนไทย
หรือไม่

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงต่างประเทศ) :
คือเป็นหลักตามธรรมเนียมที่ตกลงกันไว้
อย่างในคราวแม่น้ำปากจั่น ทางเดินของ

แม่น้ำเข้าไปในเขตอังกฤษ คราว ก่อนนั้น
ทางสภา ฯ นี้ก็ได้ลงมติเห็นชอบด้วยให้
ลำน้ำนั้น คือให้เขตแดนนั้นเข้ามาเป็น
ของไทย และในครั้งนั้นรัฐบาลก็ได้เสนอ
พระราชบัญญัติทำนองเดียวกันเช่นนี้และ
หลักการก็มีว่า หมายความว่าดินแดนเข้า
มาเป็นของเรา ข้าพเจ้ากลับสงสัยว่าทำไม
เมื่อจะมาเป็นคนของเราแล้วเราจะไม่เอา

นายแก้วสิงหะคะเชนทร์(พิจิตร) :
ในการที่ประเทศไทยเราจะ ได้พัฒนา
เพิ่มขึ้น ข้าพเจ้าเชื่อว่าทุก ๆ ท่านในสภา ฯ
นี้คงจะยินดีทั่ว ๆ กันแต่ว่าข้าพเจ้ารู้สึก
ข้องใจอยู่อีกหน่อยหนึ่งว่า การที่รัฐบาล
จะได้พัฒนาเพิ่มขึ้นนั้นรัฐบาลได้คำนึง
ถึงแนวที่ ๕ ไวกังหรือเปล่า

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) :
เรื่องแนวที่ ๕ นั้น รัฐบาลได้คำนึงอยู่
เสมอ คงได้ออกหนังสือชักชวนให้ราษฎร
คอยระวังไว้แล้ว

นายผล แส่นสระดี(ขอนแก่น) :
ข้าพเจ้าเห็นว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้
ไม่น่าจะมีอะไรที่จะต้องอภิปรายกัน
เพราะว่าเป็นพระราชบัญญัติเนื่องมาจาก
ญัตติที่ไต่ลงมติไปแล้ว ก็เห็นชอบไป
แล้วเมื่อสักครู่นี้ จึงขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
นี้ไว้พิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าที่ประชุมตกลง รับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป
ส่งกรมการศึกษาดูใน

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรีช่วย
ว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) :
ส่งกรมการศึกษาดูที่พิจารณา ญัตติขอรับ
ความเห็นชอบ ฯ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลขอเสนอให้ส่งกรมการศึกษาดู
ที่พิจารณาเรื่อง ขอความเห็นชอบ ฯ มี
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ไม่มีสมาชิกรักค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นข้าพ
เจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ แปรญัตติ
ภายในวันนี้

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ)
: เรื่องนี้ไม่มีปัญหาอะไร รัฐบาลขอ
แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาล ขอเสนอให้แปร ญัตติ ภายใน
๓ วัน มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ไม่มีสมาชิกรักค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อ ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ พักชว
คราว

หยุดพักเวลา ๑๑.๐๕ นาฬิกา
เริ่มประชุมเวลา ๑๑.๔๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ต่อไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลักษณะ
ปกครองท้องถิ่น ที่นายจำลอง ดาวเรือง
ไม่มา เพราะฉะนั้นขอให้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติว่าด้วยราชบัณฑิตยสถาน
พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของนายเตียง
ศิริจันทร์

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร) :
การที่ข้าพเจ้าขอประธาน เสนอร่างพระ
ราชบัญญัติ ว่าด้วย ราชบัณฑิตยสถาน
พุทธศักราช ๒๔๘๓ เข้าสู่สภาผู้แทน
ราษฎรในคราวนี้ ข้าพเจ้าได้เขียนไว้

อย่างกว้างขวางแล้วว่าเพื่อแก้ไขพระราช-
 บัญญัติว่าด้วยราชบัณฑิตยสถาน พุทธ-
 ศักราช ๒๔๗๖ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
 ก่อนที่ข้าพเจ้าจะได้อภิปรายถึงเหตุผลนั้น
 ข้าพเจ้าขอทราบเรียนต่อสภาฯ นิสัยก่อน
 ว่า ข้าพเจ้าได้พยายามเขียนหลักการเพื่อ
 แก้ไขปรับปรุง พระราชบัญญัติว่าด้วย
 ราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช ๒๔๗๖
 หมายความว่ากว้างขวาง คือ หมายความว่า
 จะแก้ไขหรือปรับปรุงแห่งใดแห่งหนึ่งก็
 ได้ในพระราชบัญญัติฉบับนั้น การที่
 ข้าพเจ้าเขียนหลักการไว้อย่างกว้าง เช่น
 นี้ก็เพราะเหตุว่าโดยลำพังข้าพเจ้าแต่
 เพียงคนเดียวนั้น ข้าพเจ้าไม่สามารถจะ
 ปรับปรุงพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้เหมาะ
 สมได้ จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือ
 มือจาก ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายใน
 ที่นี้ หรือโดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลใน
 เมื่อข้าพเจ้าได้เขียนหลักการไว้อย่างกว้าง
 ขวางอย่างนั้นแล้ว ท่านสมาชิกทั้งหลาย
 ก็จะโหมือใจ กาสร่วมมือกับข้าพเจ้าแก้ไข
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ดียิ่งขึ้น

ในเหตุผลซึ่งข้าพเจ้าได้เสนอแนบ
 ว่างานนั้น ข้าพเจ้าหวังว่าท่านสมาชิกทั้ง
 หลายได้อ่านแล้ว แต่อย่างไรก็ตามข้าพ-
 เจ้าขอประธานฯ แจ้งเหตุผลประกอบบ้าง

พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ ไปอีกสักเล็ก
 น้อย คือ เหตุผลที่ข้าพเจ้าเสนอขอแก้ไข
 พระราชบัญญัติว่าด้วยราชบัณฑิตยสถาน
 พุทธศักราช ๒๔๗๖ มานี้มีอยู่หลาย
 ประการด้วยกัน ในเบื้องต้นข้าพเจ้าขอ
 ประธานฯ แจ้งว่าการที่ข้าพเจ้าจะขอแก้ไข
 พระราชบัญญัติฉบับนั้น ข้าพเจ้ามุ่ง
 หมายที่จะชี้แจงให้ท่านทราบถึงความบก
 พร่อง หรือความไม่เหมาะสมแก่กาลสมัย
 ของพระราชบัญญัติที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน
 มากกว่าที่จะตำหนิบุคคลใดบุคคลหนึ่ง
 ซึ่งเป็นภาคีสมาชิกหรือสมทบสมาชิกหรือ
 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับราชบัณฑิตยสถานนั้น
 หมายความว่าข้าพเจ้ามุ่งหมายจะกล่าวถึง
 ตัวพระราชบัญญัติ โดยเฉพาะ มิได้มุ่ง
 หมายที่จะกล่าวถึงตัวบุคคลใด ๆ เลย

ก่อนที่เราจะเข้าใจเหตุผลของพระ-
 บัญญัติว่าด้วยราชบัณฑิตยสถาน ข้าพเจ้า
 ขอกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการก่อตั้ง
 ราชบัณฑิตยสถานซึ่งมิใช่เฉพาะประเทศ
 ไทยเราเท่านั้น แม้ในนานาประเทศ
 เขาก็มีการก่อตั้งราชบัณฑิตยสถานมานาน
 แล้ว วัตถุประสงค์ของการตั้งราชบัณฑิตย
 สถานนั้นมีอยู่ ๓ ประการด้วยกัน คือ

ประการที่ ๑ ต้องการจะรวบรวมบัณฑิตหรือราชบัณฑิต คือผู้ที่มีความรู้เชี่ยวชาญในวิชาใดวิชาหนึ่ง เพื่อให้มาสั่งสอนท่านกัน

ประการที่ ๒ เพื่อจะให้ท่านเหล่านั้น ได้มีโอกาสค้นคว้าสรรพวิทยาการต่าง ๆ

ประการที่ ๓ เพื่อจะให้ท่านเหล่านั้นเพื่อสามารถเผยแพร่วิทยาการของท่านแก่ปวงชน นี่เป็นวัตถุประสงค์ที่โลกทัศน์นักบวชคู่ ประสงค์ของการตั้งราชบัณฑิตยสถาน ของเราคง ที่กล่าวมาแล้ว แต่ถ้าพิจารณาประกาศตั้งราชบัณฑิตยสถานแล้ว เราจะเห็นว่าวัตถุประสงค์ในการ ประกาศตั้งราชบัณฑิตยสถานและและยุบกรมศิลปากร เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้น มีวัตถุประสงค์ ๓ ประการ คือ ในสมัยนั้นเป็นสมัยราชาธิปไตย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลนั้นมี ความมุ่งหมาย ที่จะยุบกรมศิลปากรเสีย เพื่อให้มาร่วมกับงานทาง หอสมุดและตั้งวัตถุประสงค์ในทางราชบัณฑิตยสถาน ๓ อย่าง คือ ๑ เพื่อจัดการและรักษาวัดฤๅนต่าง ๆ เช่น ที่มีอยู่เป็นพิพิธภัณฑสถาน และ ๒ ต้องการบำรุงสถานที่เหล่านั้น ๓ ให้

ราชบัณฑิตยสถานมีหน้าที่ปรึกษาหารือราชการต่าง ๆ แล้วแต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าในสมัยที่เป็นราชบัณฑิตยสถานนั้นกำหนดไว้อย่างเปิดโอกาสให้มีเวลาค้นคว้ามาก ก็ว่ามีหนึ่งไม่ให้น้อยกว่า ๔ เท่านั้นเอง ที่ข้าพเจ้ากล่าวถึงเรื่องเหตุการณ์ ของราชบัณฑิตยสถานก็เพื่อขอให้ท่านรำลึกถึงว่าเหตุการณ์ครั้งนั้นเป็นเหตุการณ์ในสมัยราชาธิปไตย ครั้นมาถึงสมัยประชาธิปไตย นี้การปฏิบัติงานของของราชบัณฑิตยสถานก็ดีขึ้น ก็เป็นปฏิกิริยาที่ตอบสนองเหตุการณ์ ในสมัยราชาธิปไตย คือ เราได้พิจารณาแก่ประกาศราชบัณฑิตยสถานเป็นกฎหมาย และตั้งราชบัณฑิตยสถาน เมื่อ พ.ศ. ๑๙๗๖ ให้มีวัตถุประสงค์ของราชบัณฑิตยสถานก็ใกล้เคียงกับวัตถุประสงค์ของราชบัณฑิตยสถานในสมัยราชาธิปไตย แต่เราเมื่อคำนึงอีกอย่างหนึ่งว่า ราชบัณฑิตยสถานในระบอบประชาธิปไตยนั้น นับแต่วันที่ได้ก่อร่างสร้างขึ้น คือได้เป็นนิติบุคคลขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๖ ก็ได้รับความรุ่งเรืองชั่วระยะเวลาไม่กี่ปีเท่านั้น ก็ได้มีเสียงแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับราชบัณฑิตยสถานนี้เป็นอันมาก และต่อจากนั้นมาราชบัณฑิตยสถานก็เงียบหายไปคือ

ราชบัณฑิตยสถานได้ออก จากห้วง ความ
 คิดคำนึงของ ประชาชนชาวไทย ไปหมก
 การที่เป็นอย่างนี้จะมีเหตุผลหลาย ประการ
 ข้าพเจ้าขอทราบเรียนว่าเป็น ความเกี่ยว
 ข้องกับตัวบทในพระราชบัญญัติว่าด้วย
 ราชบัณฑิตยสถาน ได้มีข้อบกพร่องจนเรา
 จะปฏิบัติตามพระ ราชบัญญัติ นั้น ไม่ได้
 เราจำเป็นอยู่เองที่จะต้องแก้ไข แต่ถ้า
 หากว่าท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติตามข้าพเจ้า
 ว่ามีข้อบกพร่องประการใดบ้าง ข้าพเจ้า
 ก็กล่าวได้ว่า นับตั้งแต่มาตรา ๖ แห่ง
 พระราชบัญญัตินี้ไปแล้ว มี ข้อบกพร่อง
 อยู่แทบทุกมาตรา แต่ถ้าท่านสมาชิกผู้มี
 เกียรติตามข้าพเจ้าว่า ทำไม่เราจึงไม่ยก
 เลิกพระราชบัญญัตินี้เสีย ข้าพเจ้าก็ตอบ
 ได้ว่าเรายังเลิกไม่ได้ และเรายังจะได้
 ประโยชน์จากพระราชบัญญัติว่าด้วยราช-
 บัณฑิตยสถาน นี้อีกเป็นอัน มากในมาตรา
 ๖ ใ้กระบวนาจราชบัณฑิตยสถานไว้
 อย่างสำคัญๆ คือ

ข้อ ๑ เพื่อกระทำการค้นคว้าใน
 สรรพวิชาแล้วนำออกเผยแพร่ให้เป็นคุณ
 ประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองและประชาชน
 ในข้อนี้ข้าพเจ้าคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ทั้งหลายก็คงจะหลับตมองไม่เห็นว่าการ

ค้นคว้าสรรพวิชาต่าง ๆ ที่ราชบัณฑิตย
 สถานนำมาเผยแพร่แก่ประชาชนชาวไทย
 ในระยะตั้งแต่ ๓-๔ ปีมานั้นมีอะไร
 เป็นชิ้นเป็นอันบ้าง เราได้เห็นแค่หนังสือ
 จดหมายเหตุ ราชบัณฑิตยสถาน ออกมา
 ฉบับที่หนึ่งซึ่งดูก็รู้สึก ว่าสวยงามที่
 ฉบับที่ ๒ ก็คงดูสวยงามอยู่ แต่พอถึง
 ฉบับที่ ๓ ก็บางเหลือร่ายกหรือ ๒ ยก
 ในที่สุดก็หมดไป ^{นี่}เป็นเรื่องที่ส่อให้
 เห็นว่าการค้นคว้าสรรพวิชาต่าง ๆ ที่
 ภาควิชาหรือสมทบสมาชิ กได้ปฏิบัติ
 นั้นเป็นอันล้มเหลวไปแล้ว

ในข้อที่ ๒ เพื่อทำการคิดต่อแลกเปลี่ยน
 ความรู้กับสมาคมปราชญ์ในนานา
 ประเทศ ข้อนี้ข้าพเจ้าเองก็ไม่ได้อยู่ใกล้
 ชติดกับราชบัณฑิตยสถาน แต่เข้าใจว่า
 ราชบัณฑิตยสถานหรือภาควิชาสมาชิ กหรือ
 สมทบสมาชิ กได้ทำการคิดต่อกับปราชญ์
 ต่างประเทศประการใดหรือไม่ ^{นี่}เข้า
 ใจว่าคงมีน้อยหรือไม่มีเลยก็เดี๋ยวกว่าได้

ข้อที่ ๓ เพื่อให้ความเห็น และ
 คำปรึกษาหรือกระทำการ อย่างใดอย่าง
 หนึ่งให้แก่รัฐบาลในเรื่องที่เกี่ยวกับวิชา
 การซึ่งรัฐบาลได้ร้องขอ ข้อนี้ถ้าจะ
 เป็นได้บ้าง แต่ข้าพเจ้าเข้าใจว่าจะ
 ไม่มีมากเพียงใด และเกือบจะไม่มีเลย

ก็ว่าได้ เพราะฉะนั้นกล่าวได้ว่าในบรรดาบัณฑิตหรือราชบัณฑิต กระทำนั้นคงไม่ได้ผลอะไรสักมากนัก

โดยเฉพาะในมาตรา ๖ ที่ข้าพเจ้ากล่าวมาแล้วนั้นก็หมายความว่าเราปล่อยให้ราชบัณฑิตยสถานละเลิกพระราชบัญญัติฉบับนั้นอยู่เรื่อยไป เพราะฉะนั้นจำเป็นจะต้องแก้ไข

ต่อไปในมาตรา ๑๖ ในเรื่องการตั้งราชบัณฑิตยสถาน การตั้งราชบัณฑิตยสถานนั้นเมื่อถึงเวลาอันสมควรแล้วจะได้ตั้งพระราชบัณฑิตยสถานขึ้นในประเทศไทย คำว่า "เวลาอันสมควร" นั้นนับตั้งแต่ประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยพระราชบัณฑิตยสถานมาจนถึงทุกวันนี้เป็นเวลา ๖-๗ ปีแล้วปรากฏว่ายังไม่ได้ตั้งพระราชบัณฑิตยสถานเมื่อราชบัณฑิตไม่มีเช่นนั้นแล้ว ราชบัณฑิตยสถานก็มีเพียงภาคีสมาชิกหรือสมทบสมาชิกเท่านั้น ทำให้ตัวราชบัณฑิตไม่มี เราตั้งราชบัณฑิตยสถานมาทั้ง ๖-๗ ปี มาจนถึงบัดนี้ไม่มีราชบัณฑิต เหลือเหล่านี้เราควรระลึกลึถึงคำอวดอ้างที่ว่าเราเป็นอารยประเทศแล้ว เราจะแปลกใจใหม่ว่าคนไทยในประเทศไทยนี้จะหาดีพอเป็นราชบัณฑิตสักคนเดียวก็ไม่ได้

เวลานี้จึงยังไม่สมควรจะตั้ง เพราะยังหาบุคคลใดบุคคลหนึ่งไม่ได้ เมื่อเรากำลังถึงความจำเป็นอารยประเทศไทยเราแล้ว เราควรจะมึบัณฑิตเป็นของคู่ควรกับประเทศเราบ้าง เพราะฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่าผลตามมาตรา ๑๖ ก็คงเป็นหมันไปเช่นเดียวกับกับมาตรา ๖ เหมือนกัน

ที่ต่อไปถึงวิธีประชุมของราชบัณฑิตยสถานตามมาตรา ๒๒ บัญญัติไว้ว่า "ให้มีการประชุมของสำนักทุก ๆ สัปดาห์ เพื่อปรึกษาการงานของสำนัก และแสดงความรู้ที่ค้นคว้าหาได้ ทั้งเพื่ออภิปรายและตั้งข้อสันเรื่องเกี่ยวกับความรู้ซึ่งสมทบสมาชิกและภาคีสมาชิก จะส่งมายังสำนัก" ตามความในมาตรา ๒๒ สำนักต่าง ๆ คือ มีราชบัณฑิต เหล่านี้หลายสำนักด้วยกันให้มาประชุมทุก สัปดาห์ ข้อนี้อันข้าพเจ้าเห็นว่าจำเป็นไปไม่ได้ โดยเด็ดขาด เพราะว่าภาคีสมาชิกก็ตามหรือสมทบสมาชิกก็ตาม แต่ละท่าน ๆ ย่อมเป็นผู้มีกิจธุระประจำตัวอยู่แทบทั้งนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคีสมาชิกแห่งราชบัณฑิตยสถานก็เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรน้อยอยู่หลายท่าน ท่านย่อมมีรับอยู่ซึ่งแจ้งว่าจะให้มีการประชุมทุก สัปดาห์นั้น ย่อมเป็นไปได้ จะเห็นข้าพเจ้าจึงเห็น

ว่า ถ้าเราเซ็น ปล่อย ให้ พระราช บัญญัติฉบับนี้ โดยเฉพาะมาตรา ๒๒ คงอยู่ ก็หมายความว่า เราปล่อยให้ภาคีสมาชิก หรือสมทบสมาชิกละเมิดพระราชบัญญัตินั้น อยู่เรื่อยไป แต่การละเมิดนั้นเป็นเหตุสุดวิสัย เพราะคนที่มิงานประจำตัวอยู่ จะให้ประชุมทุกอาทิตย์ นั้น ย่อมเป็นการเหลือวิสัยทีเดียว เราจะโทษตัวบุคคลไม่ได้ เราจำเป็นต้องกำหนดตัวบทกฎหมายในทำนองเดียวกัน การประชุมรวมกันทุก ๆ สำนักในราชบัณฑิตยสถาน ให้ประชุมทุก ๆ เดือนนั้น อันนั้นก็เหลือวิสัยอีก สำนักทุกสำนักก็ยอมทำตามบทบัญญัติไม่ได้เช่นเดียวกัน นี่เป็นข้อหนึ่งข้าพเจ้าได้ขอแก้มา ข้าพเจ้าเข้าใจว่าตั้งแต่ตั้งราชบัณฑิตยสถานมา จะมีการประชุมใหญ่สัก ๒ ครั้งหรือ ๓ ครั้ง ต่อจากนั้นก็หายเงียบไป ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่ามีการละเมิดบทบัญญัติแห่งกฎหมายอยู่เรื่อยมา

อีกข้อหนึ่งเป็นข้อที่ข้าพเจ้าวิตกและข้องใจเป็นอย่างยิ่งก็คือ ในการตั้งกรรมการและเจ้าหน้าที่ในราชบัณฑิตยสถาน กรรมการและเจ้าหน้าที่ในราชบัณฑิตยสถานตามพระราชบัญญัติที่ว่าด้วยราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช ๒๔๗๖

นั้นจะต้องเลือกทุกปี หมายความว่าเมื่ออายุที่จะบริหารงานเพียง ๑ ปี แต่ปรากฏว่าได้มีการแต่งตั้งเพียง ๑ ครั้งหรือ ๒ ครั้งเท่านั้น ท่านที่ปรึกษาสำนักนายกรัฐมนตรีของเรา ซึ่งเป็นประธานราชบัณฑิตยสถานท่าน ก็รับว่าได้มีการแต่งตั้งเพียง ๑ หรือ ๒ ครั้ง เท่านั้น ท่านที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีของเราทรงเป็นประธานราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งได้มีการแต่งตั้งในปีแรกและปีที่ ๒ ต่อจากนั้นก็มีการแต่งตั้งกันอีก หมายความว่าหมดอายุเป็นประธานราชบัณฑิตยสถานมานานแล้ว แต่อย่างไรก็ตามท่านยังทำหน้าที่เป็นประธานราชบัณฑิตยสถานอยู่นั่นเอง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าสงสัยว่างานที่ท่านท่านนั้นจะเป็น โม่ ชะ หรือไม่งานในตำแหน่งราชบัณฑิตยสถานเป็นงานที่สำคัญมาก ซึ่งเมื่อปีกลายนี้ใหม่ประกาศของราชบัณฑิตยสถาน กล่าวถึงเรื่องถอดค้วอักษรโรมันมาเป็นภาษาไทย ซึ่งได้ประกาศราชกิจจานุเบกษา ตอนที่ ๕๖ ปี พ.ศ. ๒๔๘๒ นายกรัฐมนตรีราชบัณฑิตยสถานลงพระนามกำกับ แต่นายกษัตริย์ราชบัณฑิตยสถานใน พ.ศ. ๒๔๘๒ นั้น ไม่มีการแต่งตั้งจะถือว่านายกษัตริย์ราชบัณฑิตยสถานแทนที่รัฐสภาชกิตตะชวงใจอยู่

เพราะอายุที่บัญญัติไว้ ในกฎหมายนั้น บัญญัติให้มีอายุเพียง ๑ ปี เท่านั้น เพราะฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่า การตั้งกรรม- การและเจ้าหน้าที่ที่ไม่ได้เป็นไปตามตัวบทกฎหมาย จึงถือได้ว่าเป็นการละเมิดกฎหมายฉบับนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า เห็นว่ามีความจำเป็นที่เราจะต้องแก้ไขบทบัญญัติที่มาตราชน

อีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งเป็นเรื่องละเมิดกฎหมาย คือ บรรดาภาคีสมาชิกหรือ สมทบสมาชิกแห่งราชบัณฑิตยสถานก็ ตามมีบทบัญญัติว่าทุก ๆ สองเดือนให้ ภาคีสมาชิกแต่งเรื่องส่งให้ราชบัณฑิตย- สถานตรวจ และทุก ๆ สามเดือนให้ สมทบสมาชิกแต่งเรื่องส่งให้ราชบัณฑิตยสถานตรวจคนละหนึ่งเรื่อง ข้อนี้ ถ้าผู้เอาใจใส่ต่อการแต่งเรื่องกองทราบก็ ว่า ถ้าเป็นเรื่องสำคัญ ๆ แล้ว การที่จะแต่งเรื่องทุก ๆ สองเดือนต่อหนึ่ง เรื่องนั้น ข้าพเจ้ารับรองว่าแต่งไม่ได้ เว้นไว้แต่จะแต่งอย่างขอไปที่เท่านั้น ฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าการบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินั้นเห็นเป็นหมิ่น การแต่งเรื่อง ช่วงเวลาทุก ๆ ๒ เดือนก็ตามหรือช่วงเวลา ทุก ๆ ๓ เดือนก็ตาม ตั้งแต่ประกาศพระราชบัญญัติเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๖

เรื่องมากเกินไปไม่ได้ เป็นมาตราหนึ่ง ซึ่งเห็นว่าพระ ราช บัญญัติ ฉบับนี้ เป็น หมิ่นอีก

ข้าพเจ้าได้กล่าว ถึง ข้อ ความ เป็น หมิ่นของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ยกตัว อย่างมาหลายมาตราแล้ว นอกจากนั้น ผลประโยชน์แห่งภาคีสมาชิกก็ ตาม หรือ สมทบสมาชิกก็ตาม จะพึงได้ตามบท บัญญัติกฎหมายบัญญัติไว้ประการใดหรือ เพียงไรข้าพเจ้าไม่สามารถจะค้นคว้าหา มาได้ เป็นที่น่าภาคีสมาชิกถึงแก่กรรม จะได้เงินทำศพหรืออย่างไร ข้าพเจ้า ไม่สามารถจะค้นคว้าหามาได้ แต่ข้าพเจ้า เข้าใจว่าประโยชน์ของสมาชิกแห่งราช- บัณฑิตยสถานนั้นคงไม่ได้รับ คงใน เรื่องความบกพร่องของพระ ราช บัญญัติ ดังที่ข้าพเจ้าได้กรวณเรียนมาแล้ว

เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอสรุปปัญหา เพื่อให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ระ สึก ถึง ว่าเมื่อพระราชบัญญัตินี้ ได้มีความ เป็น หมิ่นตั้งแต่มาตรา ๖ ไปจนท้ายที่สุดแห่ง พระราชบัญญัตินี้แล้ว เรามีความจำ เป็นหรือไม่ที่จะแก้ไข พระ ราช บัญญัติ ฉบับนี้ ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ จะตอบข้าพเจ้าว่า จำ ไม่สมควรเลิกพระ ราชบัญญัตินี้เสีย ข้าพเจ้าก็ตอบได้ว่า

ข้าพเจ้าก็เคยคิดเช่นนั้นเหมือนกัน แต่
มีเหตุผลก่อนหนึ่งซึ่งผูกพันในห้วงความ
คิดของข้าพเจ้าว่า เราจะยกเลิกพระ
ราชบัญญัติฉบับนี้ ก็จะล้มเลิกนิติ
บุคคลแห่งราชบัณฑิตยสถานเสีย นั่นเป็น
การสมควรหรือไม่ประการใด ข้าพเจ้า
ได้ใคร่ครวญเป็นเวลานานแล้วก็ได้ให้ตุ
ผลว่าเราหากควรล้มเลิกความเป็นนิติ
บุคคลของราชบัณฑิตยสถานนี้เสียไม่
เราควรจะให้พระราชบัญญัติราชบัณฑิ
ตยสถานหรือจะปรับปรุงให้ดีขึ้น ฉะนั้น
ข้าพเจ้าจึงเสนอขอแก้ไขข้อบกพร่องใน
ตัวบทของพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๔๗๖
ให้เป็นการเหมาะสมจะดีกว่า เหตุผลที่
ข้าพเจ้ากล่าวข้างต้นนั้นเป็นเหตุผลที่กล่าว
ถึงความบกพร่องแห่งพระราชบัญญัติ
พ.ศ. ๒๔๗๖ ซึ่งจะต้องขอความร่วมมือ
ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทั้งหลาย

นอกจากเหตุความเป็นหมันแล้วยัง
มีเหตุผลประการที่ ๒ ซึ่งจะกล่าวต่อไปอีก
คือว่าบรรดาราชบัณฑิตยสถานนั้นย่อม
เป็นของคู่กับอารยชาติ ข้าพเจ้าขอ
กราบเรียนท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง ทั้ง หลาย
ดังนี้ด้วยว่า ประเทศใดก็ตาม ตาม
ประวัติศาสตร์แห่งความเจริญของมนุษย์
ตั้งแต่เริ่มต้นถึงโลกมาจนปัจจุบันนั้น

เราต้องสืบดูถึงความประเทศใดบ้างที่เป็น
อารยชาติแล้วไม่มีราชบัณฑิตยสถาน ยิ่ง
ประเทศใดยิ่งเจริญมากเพียงใด ประเทศ
นั้นก็มีราชบัณฑิตยสถาน รุ่งเรือง มาก ขึ้น
เพียงนั้น ยกตัวอย่างในปีที่ ๓ ก่อน
คริสต์ศักราช เราจะเห็นได้ว่ามีราชบัณฑิ
ตยอพยพไปสเปน เราจะเห็นได้ว่ามี
ราชบัณฑิตยสถานไปอยู่ในแคว้นลาตา
โลเนีย ซึ่งทำให้แคว้นนั้นมีความรุ่งเรือง
เจริญขึ้น แล้วต่อจากนั้นในประเทศฝรั่ง
เศสสมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ เราได้เห็น
ราชบัณฑิตยสถานทั้งชั้นอย่างรุ่งเรือง ใน
อังกฤษก็เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นประ
เทศไทยเราอย่างที่ท่านผู้ใหญ่กล่าวว่าเป็น
อารยชาติแล้ว เราจะล้มเลิกราชบัณฑิต
ยสถานเสีย ก็จะเป็น การขัดกับความเป็น
อารยชาติของเราอย่างยิ่ง นี่เป็นเหตุผล
ข้อที่ ๒

เหตุผลประการที่ ๓ ในการที่ข้าพ
เจ้าปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติว่าด้วย
ราชบัณฑิตยสถานและไม่ล้มเลิกกฎหมาย
ฉบับนี้เสียทั้งฉบับก็คือว่า ขอให้คิด
เทียบก็อย่างหนึ่งว่าในการเปลี่ยนแปลง
การปกครองหรือการปฏิวัตินั้น การ
ปฏิวัติทุก ๆ ชาติ ส่วนการปฏิวัติราช
บัณฑิตยสถานนั้นเป็นเรื่องสำคัญและยัง

ยากที่สุด เพราะว่าในสมัยก่อนเป็นสมัย
ราชาธิปไตย ราชบัณฑิตยสถานก็อยู่ใน
ความสนับสนุนของระบอบราชาธิปไตย
ต่อมาในสมัยระบอบประชาธิปไตย ราช-
บัณฑิตยสถานก็อยู่ในความสนับสนุนของ
ระบอบประชาธิปไตย เราจะรู้สึกเสียตาย
มากที่ราชบัณฑิตยสถานของเราเวลานี้ทำ
กันไม่ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย อาจจะเป็น
ข้อเพ่งเล็งของบุคคลที่อยู่ในระบอบราชา
ธิปไตยได้ เราอยู่ในระบอบประชาธิปไตย
นี้ เราจะต้องสนับสนุนให้ความคุ้มครอง
แก่ราชบัณฑิตยสถานนี้เป็นอย่างที่เรา
จะคงได้จากการปกครองในประเทศ
ฝรั่งเศส เมื่อเขาเปลี่ยนแปลงการปก-
ครองได้ไม่กี่ปีก็ล้มเลิกราชบัณฑิตยสถาน
ภายใต้ความสนับสนุนของราชาธิปไตย
ตามความคิดของริเชอร์ลีเออร์นั้นเสียเขา
ได้เริ่มปรับปรุงราชบัณฑิตยสถานของเขา
ขึ้นและรุ่งเรืองมาจนทุกวันนี้ นี่เป็นเหตุ
ผลที่เราควรจะต้องปรับปรุงราชบัณฑิตย
สถานทุกอย่างเช่นเดียวกัน ทำให้ในระบอบ
ประชาธิปไตยของเรา เราจะสนับสนุน
ให้รุ่งเรืองก็กว่าระบอบราชาธิปไตยไม่ได้
หรือ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าข้อนี้
เป็นข้อที่เราควรจะคำนึงเป็นอย่างยิ่ง

อีกประการหนึ่งเป็นเหตุผลประ-
การสุดท้าย คือว่า ตั้งแต่ตั้งราชบัณฑิตย
สถานมานี้ สมาชิกของเราได้อนุมัติเงิน
งบประมาณให้แก่ราชบัณฑิตยสถานมา
เป็นจำนวนน้อยเป็นอันมาก คือตั้งแต่
ตั้งราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๔๗๖ ไม่
มีงบประมาณปี พ.ศ. ๒๔๗๗ เราอนุมัติ
ไป ๕,๐๐๐ บาท ปี พ.ศ. ๒๔๗๘ เรา
อนุมัติไป ๘,๐๐๐ บาท ปี พ.ศ. ๒๔๗๙
เราอนุมัติไป ๘,๐๐๐ บาท ปี พ.ศ.
๒๔๘๐ เราอนุมัติไป ๘,๐๐๐ บาท
ปี พ.ศ. ๒๔๘๑ เราอนุมัติไป ๘,๐๐๐
บาท ปี พ.ศ. ๒๔๘๒ เราอนุมัติไป
อีก ๘,๐๐๐ บาท เราทั้งหมดเป็นเงิน
๕ หมื่นบาท นับตั้งแต่ตั้งราชบัณฑิตย
สถานมาได้ทำอะไรบ้าง เรามองไม่เห็น
มีอยู่อย่างเดียวกับที่เราเห็นเวลานี้คือ การ
แก้ไขพจนานุกรม ในเวลาพิจารณา
ประมาณเราจะเห็นเสมอว่าเงินที่อนุมัติ
ไปให้ราชบัณฑิตยสถานนั้น ได้ใช้ไป
ในการชำระพจนานุกรมทั้งนั้น ก็เห็นได้ว่า
ชำระพจนานุกรมตั้งแต่เริ่มมาเกือบหนึ่ง
ปีสำเร็จส่งกระทรวงธรรมการได้คือ ถึง จ.
เท่านั้นเองมีตั้งแต่ ก.ช.ค.ง. ไปจนถึง
จ. ๖ ตัวเท่านั้นเอง การชำระพจนาน-

กรมศรัทธาหนึ่งสิ้นเงินถึง ๘ พันบาท เช่น
 ข้าพเจ้าเห็นว่าแพงมาก เพราะฉะนั้น
 เราจำเป็นต้องปรับปรุงพระราชบัญญัติ
 ราชบัณฑิตยสถานเสีย เพื่อให้ได้ราช-
 บัณฑิตยให้ ได้สม ทยสมาชิก เพื่อให้ ได้
 ทำานเหล่านี้มาทำการ แก่ไข และ ส่ง เสริม
 อารยธรรมของเราต่อไปเพื่อ เป็นการ ส่ง
 เสริมวัฒนธรรม ส่ง เสริม การ ศึกษา ของ
 ประเทศชาติด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 คิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ที่นั่ง
 ในที่นี้ ย่อมมองถึงเหตุผลและความจำเป็น
 เป็นแห่งการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าหวังว่า
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะสนับสนุนร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยดี.

หลวงวิจิตรวาทการ (รัฐมนตรี):
 ในเบื้องต้นข้าพเจ้าขอชี้แจงว่ารัฐบาลก็ได้
 แลเห็นอยู่แล้ว และได้ดำริที่จะแก้พระ-
 ราชบัญญัติบัณฑิตยสถานอยู่แล้ว เหมือน
 กันทางรัฐบาลได้กำลังทำร่างและ กำลัง-
 ปรึกษาหารือและกำลังศึกษาหารือ อัน อีก
 เพื่อให้ได้ร่างที่เหมาะสมสำหรับจะมาเสนอ
 ต่อสภาฯ นี้ เพราะฉะนั้นเรื่องของท่านสมา-
 ชิกเสนอมาเช่น ก็มีทางที่จะประสมประ-
 สานร่วมกันได้ แต่ทว่าโดยเหตุที่ในคำ
 ชี้แจงเหตุผลของท่านสมาชิกผู้เสนอ นั้น

ทั้งที่เขียนมาและชี้แจงเพิ่ม ขึ้น มา ใน ที่ นี้
 มีข้อความหลายประการซึ่งถ้าข้าพเจ้า ไม่
 ขออนุญาตสภา ฯ นี้ อธิบายให้แจ่มแจ้ง
 แล้ว ก็ย่อมจะเป็นผลดีแก่รัฐบาลและ
 แก่นายกรัฐมนตรีที่รักษาพระราชบัญญัตินี้ และ
 ย่อมจะเป็นผลดีไปถึงคนอีก ๓๐ คนซึ่ง
 เขาคือว่าเขาเป็นนักปราชญ์ และเรียก
 เขามาใช้ ข้าพเจ้าจะขอชี้แจงเพื่อจะตอบ
 ความทุกข้อที่ท่านสมาชิกได้แถลงมา

ข้อต้น ข้าพเจ้าจะขอเรียน ตอบ
 สภา ฯ นี้ว่าในประเทศไทยเรานี้มีนัก
 ปราชญ์จำนวนมากอยู่ แต่ทว่านักปราชญ์
 ของประเทศไทยเรานี้มีอยู่ ๕๐ เปอร
 เซนต์ซึ่งเป็นนักปราชญ์ ที่ท่านขอคน
 กว่าห้าความรู้แล้วเก็บความรู้ของท่าน ไว้
 ท่านไม่พอใจที่จะเขียนมาเผยแพร่ ซึ่ง
 บางครั้งได้ไปขอร้องให้ท่านผู้รู้เขียนเรื่อง
 ราวอะไรให้บ้างบางอย่าง แล้วก็ไม่ได้
 รับค่า ปฎิสฐ แม้ท่านผู้นั้น จะเป็น นัก
 ปราชญ์ซึ่งรู้จักอยู่แล้วว่าท่านรู้ในประเภท
 นั้นประเภทนั้นก็จริงข้าพเจ้าเองได้เคยไป
 ขอร้องให้ท่านที่มีความรู้ในเรื่อง นั้น ท่าน
 ช่วยเขียนให้ ท่านบอกว่าท่านเองไม่
 ชอบเขียน ต้องการความรู้ในเรื่องอะไร
 ถามมาท่านยินดีจะอธิบายให้ แต่ในเรื่อง
 เขียนนั้นท่านไม่ ชอบ ที่ไม่ ชอบนั้น

เพราะอะไร เพราะว่าในทางวิธีการต่าง ๆ เรื่องการเรียนรู่กับการเขียนไม่เหมือนกัน ท่านที่มีความรู้ในเครื่องจักร ที่มีความรู้ในทางวิทยาศาสตร์แพทย์ ศาสตร์อะไรต่าง ๆ แต่จะให้ท่านเขียนเรื่องนั้นท่านเขียนไม่ได้ และมีเหตุผลอีกอย่างหนึ่ง นอกจาก ท่าน ไม่ชอบเขียน เพราะว่า ถ้า ก็เขียนอะไรลงไปแล้ว ถ้าพลาดพลั้งท่านจะถูกหาว่า เสีย ภูมิ นึก ปรากฏถูกเสียดสีอะไรต่าง ๆ ข้าพเจ้าเรียนได้ว่า ๔๕ เปอร์เซนต์ของนักปราชญ์ ของเรามีอยู่อย่างนี้ และด้วยเหตุนี้เองจึงไม่เป็นการประหลาดที่เรื่องซึ่งเผยแพร่ออกมาสู่ประชาชนมีเป็นจำนวนน้อย แต่ขอท่านอย่าได้เอาเรื่องการค้นคว้ากับการเผยแพร่ นั้นไปรวมกัน เรื่องค้นคว้านั้น ข้าพเจ้ามีรายการอย่างละเอียดมาตกลงให้ท่าน ทราบเหมือนกัน แต่เรื่องการค้นคว้านั้นข้าพเจ้าขอเรียนว่า เรา ได้ทำ น้อย กว่า พระราชบัญญัติ โดยเหตุผลซึ่งได้เรียนมาแล้ว

ความสำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าควรจะเรียนให้สภาฯ นี้ทราบคือว่า เมื่อได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสถาน ปีพุทธศักราช ๒๔๗๖ ออกไปแล้ว ในเวลาที่จะเลือกคองหาบุคคลเป็นภาคีสมาชิกราชบัณฑิตยสถาน

นั้น รัฐบาลในขณะนั้นก็ได้ขึ้นอยู่กับเหมือนกันว่า ไม่ควรจะให้ข้าราชการประจำการ เพราะเหตุว่าในนานาประเทศที่เขาทำงานทั่วโลกนั้น คนที่เป็นราชบัณฑิตยศักดิ์ หรือที่จะเป็นภาคีของราชบัณฑิตยสถานก็ดี เขาเลือกเอาคนซึ่งไม่มั่งงานประจำ เขาเลือกเอาบุคคลซึ่งโดยมากเป็นข้าราชการบำนาญ หรือมิฉะนั้นก็มีอาชีพในทางแ่งตำราโดยเฉพาะ รัฐบาลในเวลานั้น ได้พยายามที่จะเลือกสรรเอาจากบุคคลเหล่านั้น แต่ไม่สำเร็จดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้ว คือท่านนั้นบอกว่าพระราชบัญญัติบังคับให้เขียน แต่ท่านไม่ชอบเขียน ท่านรับไม่ได้ ในที่สุดเมื่อพระราชบัญญัติได้ออกไปแล้ว และมีบทบังคับที่ว่าต้องให้ได้ ๓๐ คนเมื่อหาจากผู้ว่างงานไม่ได้แล้วเพราะฉะนั้นรัฐบาลก็จำเป็นต้องเอาจากบุคคลที่อยู่ในวงราชการเองโดยมาก ในการที่รัฐบาลเลือกเอาจากบุคคลที่อยู่ในวงราชการนั้น เท่ากับเป็นการบังคับให้ต้องปฏิบัติตามไปตามกฎหมาย เนื่องจากเหตุนี้ทางราชบัณฑิตยสถานของเราจึง ได้ผิดแปลกกับที่เป็นอยู่ในนานาประเทศ ความบกพร่องซึ่งข้าพเจ้ารับว่ามีความบกพร่องในราชบัณฑิตยสถานนั้นมีความ บก พร่อง ที่

สำคัญที่สุดก็คือว่า เรียกประชุมไม่ครบองค์ ข้าพเจ้าได้พยายามร้อยรัด้อย่างที่จะให้ได้ประชุมครบองค์ ข้าพเจ้าไม่ขอตำหนิผู้หนึ่งผู้ใดว่าบกพร่อง แต่ไม่สามารถจะเรียกประชุมให้ครบองค์ได้ ได้พยายามหลายอย่าง เลี้ยงน้าชา เล่นละครให้ดูอะไรต่าง ๆ เช่นนี้ก็ยังไม่ครบองค์อยู่นั่นเอง และความบกพร่องอย่างอื่น ๆ ก็มี ในเรื่องที่จะประกาศเรื่องซึ่งมีกันเขียนส่งเข้าไปแล้ว นั้นก็ประกาศไม่ได้อย่างหนึ่ง ในเรื่องที่ไม่สามารถจะทำการประชุมได้ครบถ้วนตาม กฎ หมาย นั้นอย่างหนึ่ง มีความบกพร่องถึงกับจะประชุมใหญ่ไม่ได้ จนถึงกับ ไม่ได้เลือกน้าชามาแล้วถึง ๒ ที ในข้อนี้กฎหมายบอกเอาไว้ให้น้าชามากใหม่ทุกปี และการที่นายเก่าทำเนิมน การ ต่อ ไป จะเป็นโมฆะหรือไม่ นั้นเรื่องนี้นั้น นายราชบัณฑิตยสถาน คือท่านที่ปรึกษาสำนักนายกรัฐมนตรีก็ได้พิจารณาแล้ว โดยรอบคอบ เห็นว่าไม่เป็นการผิดกฎหมายเพราะยัง ไม่มีการเลือกน้าชคนใหม่ ก็คนเก่าจะไปทำงานเสียอย่างไร ต้องรักษากรไป เมื่อคนเก่ารักษาการไปแล้วก็ถือว่าเป็นน้าชคนเก่าจะได้เลือกน้าชใหม่ นี่เป็นการที่ไม่สามารถ

จะเรียกประชุมได้และไม่สามารถจะเลือกน้าชใหม่ได้ และนายเก่าทำเนิมนการต่อมานั้นเข้าใจว่าผลแห่งการที่ดำเนิน ไปนั้นไม่เป็นโมฆะ

ท่านสมาชิกได้พูดถึงงานของราชบัณฑิตยสถานที่มีข้อบัญญัติไว้ในกฎหมายเป็นข้อ ๆ และท่านได้ให้ข้อสังเกตว่าราชบัณฑิตยสถานนั้นไม่ได้ทำอะไร หรือทำงานน้อยเต็มที่ในข้อที่ว่า นำวิชาการออกเผยแพร่ให้เป็น คุณ ประ โยชน์ แก่บ้านเมืองและประชาชน แล้วอย่างไรบ้างนั้น ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า เรื่องราวที่เกี่ยวกับวิชาการ ซึ่ง ได้นำออกเผยแพร่แล้ว มีเรื่องราวทั้งหมด ๑๕ เรื่อง ดังที่ได้พิมพ์ออกเป็นหนังสือจดหมายเหตุที่ท่านสมาชิกได้พูดถึงแล้วนั้น แต่ขอให้เข้าใจอย่างหนึ่งว่าใน ๑๕ เรื่องนี้ ได้นับแต่เฉพาะเรื่องที่เผยแพร่ออกมา ในนาม ของ ราชบัณฑิตยสถาน คือเป็นเรื่องที่ได้เข้าสู่ที่ประชุมแล้ว และเผยแพร่ออกมา แต่มีอีกหลาย เรื่องและหลายสิบเรื่อง ซึ่งได้เผยแพร่ออกไป ไม่ใช่ ในนาม ของ ราชบัณฑิตยสถาน แต่ในนามของบุคคลผู้เป็นภาคีสมาชิกแห่ง ราช บัณฑิตยสถาน เป็นส่วนตัว เหตุไรที่ไม่เผยแพร่ในนามของราชบัณฑิตยสถาน ก็เพราะเหตุว่าไม่

สามารถจะเรียกประชุมให้เป็นองค์ราช-
บัณฑิตยได้ เมื่อมีเรื่องที่ คั่ง ค้างมากเข้า
ท่านเจ้าของเรื่องก็บอกกว่า เอาไปเผยแพร่
ในนามของข้าพเจ้าเองก็ได้ ไม่ต้องเผยแพร่
ในนามของราชบัณฑิตยสถาน เรื่อง
เหล่านี้มีอยู่หลายสิบเรื่อง และถ้าจะไปว่า
ท่านเหล่านั้น ไม่ได้เขียนอะไรแล้ว ก็จะเป็น
การไม่ยุติธรรมแก่ภาคีสมาชิก เพราะ
เหตุว่าทุก ๆ คนได้ทำ และทุก ๆ คน
มีเรื่องที่ ได้เผยแพร่ออกไป ข้าพเจ้าขอ
แจ้งถึงตัวข้าพเจ้าเองว่า ถึงแม้จะไม่มี
เรื่องใดที่เผยแพร่ออกมาในทางราชบัณฑิ-
ตยสถาน แต่ว่าได้เผยแพร่ออกไปเป็น
ส่วนตัวในระหว่าง ๔-๕ ปีมานี้ไม่น้อย
กว่า ๔-๕ พันหน้ากระดาษ ทุก ๆ เรื่อง
ที่ข้าพเจ้า ได้เขียน มีภาคีสมาชิกอีกหลาย
ท่าน ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างเฉพาะแต่ผู้ที่
ร่วมงานในบังคับบัญชาของข้าพเจ้า เช่น
พระสาโรช ฯ ผู้เป็นภาคีสมาชิกแผนก
สถาปัตยกรรม ท่านผู้นี้ไม่มีเรื่องอะไรที่
เผยแพร่ ออกมา ทางราชบัณฑิตยสถาน
แต่ท่านผู้นี้ได้แต่งตำราเกี่ยวกับประวัติ-
ศาสตร์สถาปัตยกรรม และได้เผยแพร่
ออกไปโดยพิมพ์ในหนังสือ ศิลปากรบ้าง
ในที่อื่น ๆ บ้าง ท่านได้พิมพ์ไปโดยทุน
รอน ของท่านเองบ้างเพราะฉะนั้นงานที่

ท่านว่าไม่ได้ทำนั้น ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า
ทำ แต่ข้าพเจ้าไม่ได้ยืนยันว่า เราได้ทำ
ถูกต้อง ตาม กฎหมาย ใน เรื่อง ราช บัณฑิ-
ตยสน

ในข้อ ๒ ที่ว่าราชบัณฑิตยสถาน
ต้องทำการ คัดเลือกบัณฑิตยสมาชิกรวม
นานาชาติ ซึ่งท่านผู้เสนอว่า เห็นจะ
ไม่ได้ทำอะไรนั้นข้าพเจ้าเสียใจมาก ถ้า
ท่านผู้เสนอได้มาถามข้าพเจ้าเสียก่อนแล้ว
ท่านคงจะไม่ว่าอย่างนั้น ในเวลานี้ราช-
บัณฑิตยสถาน ได้ทำการ คัด ต่อ เป็นการ
ประจำ วิธีคัดตอนั้นคืออย่างไร ก็แปลก
เปลี่ยนหนังสือซึ่งกัน และกัน แลกเปลี่ยน
ข้อความที่อยู่ซึ่งกันและกัน เขาอยาก
รู้อะไรเขาก็ถามมายังเรา และเราอยาก
รู้อะไรเราก็ถาม ไปยังเขาอันที่แท้เป็นการ
ประจำโดยสม่ำเสมอ คือว่า ๑. สภา
มหาวิทยาลัยฝรั่งเศสเมืองปารีส ๒. หอ
สมุดคองเกรสส์ ของวอชิงตัน ๓. สำนัก
วรรณคดี กรุงมอสโก ท่านจะเห็นว่าใน
ประเทศรัสเซียซึ่งไม่ได้มีสัญญาทางไมตรี
กับเราเลยก็ยังมีมีการติดต่อกัน ๔. มหา
วิทยาลัยฮาวาร์ด ในสหรัฐอเมริกา ๕.
สมาคมภาษาต่างประเทศในสหรัฐอเมริกา
๖. คณะกรรมการชาวต่างประเทศ ฝ่าย
บูรพทิศ แห่งฟิลิปปินส์ ๗. วิทยาลัย
ของฝรั่งเศสในปลายบูรพทิศในอินโดจีน

มหาวิทยาลัยอย่างกรุงเทพฯ แม้
 การแปลอักษรไทยเป็นโรมันที่ท่านสมา-
 จิกอั้งนั้น ก็ให้ทำการติดต่อกับหัง
 พม่าและอินโดจีนเพื่อให้เป็นวิธีเดียวกัน
 ในเรื่องการศึกษาแลกเปลี่ยนนั้น ให้ให้ประ-
 โยชนแก่เราหลายอย่าง คือ เราสามารถ
 จะ ได้ สัมผัสจดหมายเทศ และ หนังสือซึ่ง
 พิมพ์ขึ้นใหม่ในศึกษาสถาน ซึ่งเรามีการ
 ติดต่อกับเขา นั้นเป็นการแลกเปลี่ยนกัน
 ท่านอาจจะตั้งปัญหาถามว่า เราเอาอะไร
 ไปแลกเปลี่ยนกับเขาเพราะเหตุที่เราไม่
 ค่อยได้พิมพ์อะไรในเรื่องนี้ ในฐานะที่
 ข้าพเจ้าเป็น อธิบัตถกรรมศิลปากรก็ได้หา
 ทางเอาหนังสือที่พิมพ์ออกทางกรรมศิลป-
 ากรไปแลกกับเขา ก็ได้หนังสือพิมพ์
 ประโยชน์มา และนอกจากนั้นในการติด
 ต่อ ใครต้องการทราบเรื่องอะไรก็ตาม
 กันได้ ใครได้รับความรู้อะไรใหม่ซึ้งก็
 แจ้งให้กันทราบ ในเรื่องนั้นถ้าหากว่าท่าน
 ผู้หนึ่งผู้ใดสงสัยว่าจะไม่เป็นความจริงแล้ว
 ข้าพเจ้ายินดี จะ รับ ร้อง ให้ดเอกสารและ
 หนังสือที่มีไปมาในราชบัณฑิตยสถานได้
 ข้อที่วราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความ
 เห็นหรือคำปรึกษาอะไรแก่รัฐบาลบ้างนั้น
 ท่านผู้เสนอ ได้อธิบายว่าไม่มี ทั้งเห็นเห็นว่า
 เสียใจว่าท่านน่าจะมาตามข้อเท็จจริงจาก

ข้าพเจ้าเสียก่อน ข้าพเจ้าขอแจ้งรายการ
 โดยย่อดังนี้
 ตั้งแต่ได้ตั้งราชบัณฑิตยสถานมา
 แล้ว ราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความเห็น
 หรือคำปรึกษาแก่รัฐบาลหรือองค์การ
 ต่าง ๆ ของรัฐบาลคือ ๑. ได้พิจารณา
 หรือตรวจแนวสอนประวัติศาสตร์ไทย
 ๒. พิจารณาแนวสอนประวัติศาสตร์ให้
 กระทั่งกลางใหม่ ๓. ได้พิจารณาบัญญัติศัพท์และชื่อโลหะให้กระทรวงกลา-
 โทม ๔. พิจารณาบัญญัติศัพท์พฤกษชาติ
 ๕. พิจารณาบัญญัติศัพท์เคมี ๖. พึ-
 จารณาแนวการอบรมนักไทยให้แก่เรือ
 จำ ๗. นำเสนอความเห็นและแก้ตำราไ
 ยากรณที่เกิดจากการเลือนเสียง ซึ่งกระ-
 ทรวงธรรมการเห็นด้วย ๘. ได้ดำเนิน
 การประกวดการแต่งหนังสือสอนพระ-
 พุทธศาสนาแก่เด็กเพื่อรับพระราชทาน
 รางวัล และ ๙. ได้เคยเสนอความเห็น
 แก่คณะรัฐมนตรีในเรื่องการทำนาเกลือ
 ตามทางวิทยาศาสตร์และคณะรัฐมนตรี
 ก็ได้รับรองความเห็นนั้น และได้ส่งไป
 ให้กระทรวงการคลังดำเนินการอยู่ในเว-
 ฒนนอกจากนั้นทูตต่างประเทศที่มีสำนัก
 อยู่ในประเทศไทย ถ้าต้องการจะถาม
 อะไรเกี่ยวกับประวัติศาสตร์หรือวรรณคดี

ไทยแล้ว ตามมาที่ราชบัณฑิตยสถาน และ
ทางราชบัณฑิตยสถานเป็นผู้ตอบไป ที่
เขาถามมา คือว่า ตามสำนักศึกษาใน
ประเทศเขาที่ไม่ได้ติดต่อกับประเทศเรา
โดยตรงเขาคิดถามมาทางทูต ทูตก็ถามมา
ทางราชบัณฑิตยสถาน หนังสือโต้ตอบ
ในเรื่องนี้มีอยู่ไม่น้อย เพราะฉะนั้นข้อที่
เรียนมาแล้วแสดงว่าข้อที่ว่าราชบัณฑิตย-
สถานไม่ได้ทำอะไรนั้นไม่เป็นความจริง

คราวที่ท่านพูดถึงเงินงบประมาณ
ที่ได้รับ เงินงบประมาณที่ได้รับ ในปี
พ.ศ. ๒๔๗๗ เป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท
ในปี พ.ศ. ๒๔๗๘ เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐
บาทเศษ ต่อมาเป็นปีละ ๘,๐๐๐ บาท
เมื่อคิดตัวเป็นปีแล้วปีละ ๘,๐๐๐ บาท
ขอให้ท่านคิดว่าเงินปีละ ๘,๐๐๐ บาท
นั้นไม่เท่าไรเลย เท่ากับเงินเดือนของท่าน
ผู้แทนสองคนเท่านั้นเอง คือ ขนาดหัว-
หน้ากองเดือนละ ๓๒๐ บาท เอาไปทำ
งานนี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าทำไม่ได้จริงๆเลย
เพราะฉะนั้นขอท่านอย่าร้องว่าเงินปีละ
๘,๐๐๐ บาท นั้นแพงไป และข้าพเจ้า
ขอเรียนว่างาน ข้าราชการกรม นั้นได้รับ
ช่วงมาจากกระทรวงธรรมการ เมื่องาน
นี้อยู่ในกระทรวงธรรมการนั้นได้ทำสำเร็จ
ไป ๑,๑๐๐ คำ มาในสมัยราชบัณฑิตย

สถานได้ทำเพิ่มขึ้นอีก ๕,๘๐๐ คำ รวม
คำใน ปทานุกรม ที่ได้ทำ ไปแล้วเสร็จ
ที่ข้าพเจ้ามาชแจงนทำไปแล้ว ๖,๕๐๐ คำ
คือถ้าท่านไปนับตัวอักษร ก.ข.ค.ง. แล้ว
จะรู้สึกว่ามีน้อย แต่ถ้าท่านนับคำแล้วจะรู้
สึกว่ามากเหมือนกันที่ท่าน ถามว่าเมื่อไร
จะเสร็จนั้น ข้าพเจ้าเคยตอบชแจงแก่ท่าน
ผู้ถามไปแล้วว่าปทานุกรมเท่าที่เราใช้อยู่
ในบคันนั้นใช้ได้ เก่งงานข้าราชการ
ซึ่งราชบัณฑิตยสถานทำนั้นเป็นปทานุกรม
ใหญ่ เมื่อเสร็จแล้วจะได้อีกหนังสือไม่ใช่
เล่มเดียว เป็นหนังสือหลายเล่มแบบ
เดียวกันปทานุกรมใหญ่ ของต่างประเทศ
ถ้าท่านบอกเราทำช้าแล้ว ข้าพเจ้าขอ
เรียนว่าในต่างประเทศเช่นประเทศฝรั่ง-
เศสนั้น ปทานุกรมนั้นใช้เวลา ๓๐๐ ปี
จึงจะทำเสร็จ แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่
ถึง ๓๐๐ ปี นอกจากงานข้าราชการปทานุ-
กรมซึ่งได้ทำไปแล้ว ๕,๘๐๐ คำ ราช-
บัณฑิตยสถานยังได้ทำอีก ข้าราชการภูมิ-
ศาสตร์และประวัติศาสตร์ นี่เป็นงานอัน
หนึ่งซึ่งท่านผู้เสนอไม่ได้พูดถึง งานอัน
นี้เรารู้สึกทำก้าวหน้าไปมาก และเชื่อว่า
ในปีนี้จะสำเร็จ และได้ทำสำเร็จไปแล้ว
๖๖ จังหวัดใน ๗๐ จังหวัดที่เหลืออีก ๔
จังหวัด หนังสือออกขานุกรมภูมิศาสตร์

ที่ท่าเสร็จไปแล้วนี้เป็นหนังสือหนา
๒,๔๐๐ หน้ากระดาษ

มีงานอีกอย่างหนึ่งซึ่งทำอยู่เป็น
งานประจำคือ การจดบันทึกโน้ตเพลง
ให้เป็นสากล ในเรื่องพระราชบัณฑิตย-
สถานและข้าพเจ้าเชื่อว่าทุก ๆ ท่านคง
มีความเห็นพ้องกันว่าเพลงไทยเรากำลัง
บรมโอรฆณจะมีของดี ๆ อยู่มาก แต่
อาศัยที่ใช้จ่ายกันมาตลอดมาเป็นของ
ที่ไม่แน่นอน จึงได้บันทึกลงเป็นโน้ตสา-
กัลเช่นเรื่องบันทึก โน้ตเพลงสากลนี้ต้อง
ตั้งกรรมการพิมพ์ตลอดมา และถึงสมัย
ได้ทำแล้วถึง ๔๐๐ เพลง แต่ทำไมจึง
พิมพ์เผยแพร่ออกมาไม่ได้ เพราะเหตุว่า
การพิมพ์โน้ตเพลงนั้น ไม่เหมือนพิมพ์
หนังสือธรรมดา ได้เคยงบประมาณหนึ่ง
แล้วจะต้องใช้เงินถึง ๑,๕๐๐๐ บาท
แต่ไม่มีเงินจึงไม่ได้พิมพ์เผยแพร่ออกมา

ท่านประธานที่เคารพ นอกจาก
ข้อความที่ข้าพเจ้าได้ขอร้องมาแล้วนั้น ท่าน
จะเห็นได้ว่าแม้ราชบัณฑิตสถานจะมี
ความบกพร่องในเรื่องประชุม ไม่ครบ
องค์ประชุม ในเรื่องไม่ได้ตั้งกรรมการ
เปลี่ยนทุกปี ในเรื่องไม่ได้เผยแพร่ออก
มามากมาย แต่ว่างานที่ข้าพเจ้าเผยแพร่
มาแล้วนั้น ท่านจะเห็นได้ว่าไม่แพงเกิน

ไป สำหรับเงินเพียงปีละ ๘,๐๐๐ บาท
และข้าพเจ้าขอเรียนข่าว ถ้าเราจะจ้าง
คนขึ้นหัวหน้ากองสัก ๒ คนใช้เงินปีละ
๘,๐๐๐ บาท ข้าพเจ้าเข้าใจว่าจะทำ
งานไม่ได้อย่างที่ราชบัณฑิตยสถานได้ทำ
มาแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอขัง
ว่าไม่มีวิธีอื่นนอกจากทำด้วยวิธีนี้

ท่านผู้เสนอได้แถลงถึงเรื่อง การ
ตั้งราชบัณฑิตยสถาน ๆ นี้ข้าพเจ้าขอ
ย้อนกล่าวอีกข้อหนึ่งว่า ถ้าเราจะถือว่า
พวกที่เป็นราชบัณฑิตนั้นทำผิดกฎหมาย
เรื่องผิดกฎหมายนั้นผิดกันมาทุก ๆ ฝ่าย
เพราะเหตุว่าในพระราชบัญญัติราชบัณฑิตย-
สถานที่ได้ใช้อยู่ในเวลานี้ราชบัณฑิตย
จะต้องได้ค่าเลี้ยงชีพ ภาคีสมาชิกก็ต้อง
ได้ค่าเลี้ยงชีพ ข้าพเจ้าตั้งงบประมาณ
ค่าเลี้ยงชีพมาแล้วก็ถูกตัด คือ เมื่อ
งบประมาณค่าเลี้ยงชีพมาถูกตัดออก ก็เป็น
การที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายอยู่ด้วยกัน
เพราะฉะนั้นเรื่องที่เราโทษใครไม่ได้
แต่ว่าอย่างไรก็ดี การตั้งราชบัณฑิตย-
สถานนั้นเป็นงานใหญ่มาก เพราะเหตุ
ว่าเมื่อเราตั้งราชบัณฑิตยขึ้นแล้วเรา
จะต้องมีเงินให้เขาสำหรับจะเป็นการค้น-
คว้าเป็นค่าเลี้ยงชีพ ดังที่ปรากฏในพระ-
ราชบัญญัตินี้ เราได้คำนวณดูแล้วว่า

ถ้าตั้งราชบัณฑิตยสถานขึ้นจะต้องใช้เงิน
ปีละไม่น้อยกว่า ๑ แสนบาท ทางราช-
การพร้อมที่จะตั้งในเวลา^{นี้} แต่ข้าพเจ้า
เชื่อว่าสภาฯ นี้ไม่พร้อมที่จะให้เงินแสน
บาทนั้น เพราะฉะนั้นถ้าเราจะได้ประ-
การตั้งราชบัณฑิตยสถานแล้วก็ไม่เงินให้
เขาอีกก็จะไร้ผลเช่นเดียวกัน ท่านผู้
เสนอได้ชี้แจงสาเหตุไรราชบัณฑิตยสถาน
ในสมัยราชาธิปไตยเขาจึงทำ^{ได้} ใ้รุ่งเรือง
เหตุไรในสมัยนี้เราจึงทำ^{ไม่ได้} ข้าพเจ้า
ขอชี้แจงว่างานที่เราทำอยู่ในเวลานี้ เรา
ทำ^{ได้} รุ่งเรืองกว่าในสมัยราชาธิปไตยเป็น
อันมาก ในสมัยราชาธิปไตยที่เรียก่า
ราชบัณฑิตยสถานนั้นคืออะไร คือธุระ
การ ๘๐ เปอร์เซนต์คือพิมพ์อักษรพิมพ์
หอสมุด คุมงานศิลปากร ธุระการ ๘๐
เปอร์เซนต์ ข้าพเจ้าสามารถจะแสดงตัว
เลขให้ดู ได้ว่าหนังสือพิมพ์ออกเผยแพร่
ในเมื่อสมัยครั้งเป็นราชบัณฑิตยสถานใน
สมัยราชาธิปไตยและในครั้งที่^{เป็น} ราช-
บัณฑิตยสถานกับกรมศิลปากรเวลานี้รวม
กัน เรามีรายการที่สูงกว่าสมัยราชาธิป-
ไตยเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นในเรื่องที่
วิตกว่าเหตุไร ในสมัยประชาธิปไตยเรา
จึงทำ^{ไม่ได้} อย่างในสมัยราชาธิปไตยนั้น
ขอท่านสมาชิกทั้งหลาย โปรดอย่าวิตกใน

เวลานี้เราทำ^{ได้} ดีกว่า และขอให้ท่าน
ระลึกอีกข้อ ๑ ว่า ในสมัยราชาธิปไตย
นั้นราชบัณฑิตยสภาแห่งเดียวได้งบประมาณ
มาถึง ๓ แสนบาท กรมมหตราอีก ๑
แสน บาท รวมทั้งสองแห่งเป็นเงิน ๔
แสน บาท แล้วของกรมวังนอกอีกแห่ง
หนึ่ง ได้งบประมาณราวแสนครึ่ง ได้งบ
ประมาณราวแสนครึ่ง รวมงบประมาณทั้ง
หมดเป็นจำนวนเงิน ๕๕๐,๐๐๐ บาท
กรมศิลปากรและราชบัณฑิตยสถานนี้เรา
ได้เงินไม่ถึง ๓ แสนบาทเงินลดลงครึ่ง
หนึ่ง แต่ข้าพเจ้าพร้อมที่จะชี้แจงได้ว่า
งานเราทำได้มากกว่าในสมัยราชาธิปไตย
มาก เพราะฉะนั้นขอให้ท่านพ้น จากข้อ
สงสัย งานในสมัยนี้เราทำได้มาก
กว่าในสมัยนั้น

ข้อความที่ข้าพเจ้าได้^{ชี้} แจงมาแล้ว
ก็เพื่อจะตอบเหตุผลและข้อกังขาของ
ท่านสมาชิกผู้เสนอ^{นั้น} แต่เมื่อว่าโดย
หลักการแล้ว ในเรื่องรัฐบาลมีความ
เห็นพ้องกันกับท่านผู้เสนอว่า ร่างพระ
ราชบัญญัติราชบัณฑิตยสถานนั้นเป็นสิ่งที่
ควรจะแก้ ในเวลานี้ร่างของรัฐบาลก็
กำลังอยู่เหมือนกัน และข้อความที่ควร
จะแก้^{นั้น} มีไม่เฉพาะแต่ที่^{ท่าน} ผู้เสนอมา
เรายังมีแก้จำนวนสมาชิกและแก้ประเภท

วิธีอะไรอีกหลายต่อหลายอย่าง เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงขอรับร่างพระราชบัญญัติของท่านสมาชิกนั้นไปพิจารณาพร้อมกับของรัฐบาล.

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร) : ข้าพเจ้าไม่ขัดข้องที่ท่านรัฐมนตรีจะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณา แต่ข้าพเจ้าขอประท้วงข้อสังเกตหนึ่งอย่างว่า ในกรณีที่ข้าพเจ้าอภิปรายร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้าพเจ้ายังจำได้ดีว่าเมื่อก่อนข้าพเจ้าขึ้นอภิปรายนั้น ข้าพเจ้าบอกแล้วว่า ข้าพเจ้าวิพากษ์ตัวกฎหมาย ข้าพเจ้ามิได้วิพากษ์ตัวบุคคล เพราะฉะนั้นปัญหาที่ท่านรัฐมนตรีและอธิบดีกรมศิลปากรว่า ข้าพเจ้าวิพากษ์คำนำราชบัณฑิตยสถานหมายความว่า ข้าพเจ้าก็ย่อมทราบอยู่ดีว่าเวลานี้ประเทศไทยเรายังไม่มีการจัดทำคำนำวิพากษ์ตัวกฎหมายเท่านั้น

ในการที่ท่านจะรับไปพิจารณานั้น ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง แต่ว่าอยากจะเรียนถามว่า จะเห็นในสมัยประชุมหน้าหรือไม่

หลวงวิจิตรวาทการ (รัฐมนตรี) : การประชุมสมัยนี้ก็มีอีกไม่ถึง ๑๐ วัน แต่ขอรับรองว่าจะเห็นในสมัยประชุม

หน้าซึ่งก็คงเป็นเวลาไม่มากกว่าสองเดือน

นายเตียง ศิริขันธ์ : (สกลนคร) ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอรับร่างพระราชบัญญัติไปพิจารณาก่อนรับหลักการ มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

ข้าพเจ้าได้รับญัตติของรัฐบาลฉบับหนึ่งมีความว่า รัฐบาลเห็นสมควรจะเพิ่มวันประชุมและเปลี่ยนแปลงเวลาประชุม ดังต่อไปนี้

ประชุมคราวหน้า วันอังคาร วันพฤหัสบดี และวันเสาร์ สำหรับวันอังคารและวันพฤหัสบดี ประชุมตั้งแต่ ๑๔.๐๐ น. ถึง ๑๗.๐๐ น. วันเสาร์ ตั้งแต่ ๙.๐๐ น. ถึง ๑๒.๐๐ น.

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ในการที่จะเพิ่มวันประชุมอีกนั้น ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง แต่สำหรับเวลาประชุมขอให้เหมือนกัน

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ที่จริงรัฐบาลได้พิจารณาแล้วเหมือนกัน

๑๔๘

ก่อนที่จะเขียนเสนอนี้ แต่เห็นว่า ๑๔ น.
ถึง ๑๗ น. ก็เหมาะสมแล้ว เลิกออก
มาจากที่ทำงาน ๑๕.๐๐ น. กว่า แล้ว
เลิกยกค่าออก จะแยะ เพราะฉะนั้นเอา
๑๔.๐๐น. ถึง ๑๗.๐๐น. เห็นว่า
เหมาะสมเพราะคำนวณเวลาแล้วเห็นว่า ๓
ชั่วโมงเท่ากัน

นายพันธุ์ มูลศาสตร์ (สุรินทร์):

ความจริงข้าพเจ้าไม่อยากจะเรียน อะไร
แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าที่รัฐบาลเสนอนี้ประ-
ชุมมานี้ รู้สึกว่ามากไปและงานที่จะทำ
มีน้อย เพราะฉะนั้นขอให้ป็นอาทิตย์
ละสองครั้งก็เห็นว่าพอ

นายเฉลา เตลาตานนท์ (ตราด):

ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ดีแล้ว ผู้ใดเห็นว่าควร จะให้เพิ่มวัน

ประชุมและเปลี่ยนเวลา ประชุมตามที่
รัฐบาลเสนอมาย ขอได้โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๖๔ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือคนเดียว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

เวลา ๑๔.๐๐น.—๑๗.๐๐ น. สั-
หรับวัน อังคาร และวันพฤหัสบดี ส่วน

วันเสาร์ เวลา ๙.๐๐ น.—๑๒.๐๐ น.
ที่ประชุมตกลงแล้ว เพราะฉะนั้นที่

ประชุมนี้ตกลง ให้เพิ่ม ตั้งแต่ วันอังคาร
หน้าเป็นต้นไป ก็วันที่ ๑๗ ตั้งแต่

เวลา ๑๔.๐๐ น. วันพฤหัสบดี ถึง
แต่เวลา ๑๔.๐๐ น. วันเสาร์ ถึงแต่

เวลา ๙.๐๐น. มีผู้เห็นด้วย ๖๔ คน
ไม่เห็นชอบมีคนเดียวเท่านั้น หมดเวลา

เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๕๕ น.

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

เสกส เจตสมมา	ประเสริฐ บัณฑิตสุนทร ผู้จัดรายงาน
คปตพงศ์ ประพัทธ์	ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ ..
เลือน	ทิน จุฑะรพ ..
กวดหุ้มแพร	วิศิษฐ์ ลูกอินทร์ ..
ปรีกษ์ แก้วปลั่ง	สุนันท์ สัพลากร ..
วิริยะ วิริยะเทรหา	เล็ก จารุณี ..
ชิต เวชประสิทธิ์	สุนันท์ จิตรกถิก ..
ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์	
ธวัช สุประภาคนันท์	
วิเชียร สุวรรณทัต	

ตรวจแล้ว ๒๐/๘/๘๓

คหกรรมบดี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พระยามนรรราชเสวี
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร